

MYJAVSKÝ SENIORÁT

EVANJELICKEJ CIRKVI AUGSBURSKÉHO VYZNANIA NA SLOVENSKU

VÝROČNÁ SPRÁVA SENIORA o živote a práci Myjavského seniorátu ECAV na Slovensku za rok 2021

Na výročnom konvente

Myjavského seniorátu Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku predložil

Mgr. Miroslav Hvožd'ara, PhD., senior Myjavského seniorátu

V Hlbokom 15. mája 2022

VÝROČNÁ SPRÁVA SENIORA

o živote a práci Myjavského seniorátu ECAV na Slovensku za rok 2021

Výročný konvent MYS v Hlbokom 15. mája 2022

TEXT: Evanjelium podľa Matúša 10, 27

„Čo vám hovorím potme, hovorte na svetle, a čo šepky, rozhlasujte zo striech!“

Drahí bratia a sestry konventuáli, milí priatelia!

Buchnutie dverí nás obyčajne nielen vyľaká, ale aj vyruší, väčšinou býva neprijemným prekvapením. Ak to spôsobí len prievan a pritom sa nerozbije sklo na dverách, nemusí to byť také zlé. Horšie však je, keď niekto treskne dverami zo zlosti, z trucu alebo nevďačnosti či sklamania. Takto niekedy opúšťa dom nespokojný partner alebo nevďačný syn či dcéra. Takéto odchody väčšinou zabolia, najmä ak po mnohých rokoch spoločného života musia členovia rodiny hľadiť na to, ako niekto, kto k nim roky patrila, opúšťa domov s rozhodnutím navždy pretrhnúť puto k vlastnej rodine.

Takto to býva aj v rodine Božích detí, v cirkvi. Táto zažíva podobnú bolesť, keď jej rady opúšťa niekto, pre koho duchovný domov prestal niečo znamenať. Posledné sčítanie obyvateľstva u nás na Slovensku nám jasne ukázalo, pre koľkých ľudí sa za posledné roky stala cirkev Pánova cudzia. Počet ľudí bez vyznania sa rapídne zvýšil. V historickom kontexte je posledné desaťročie mimoriadne bolestivé, a to nielen v radoch cirkvi všeobecne, ale rovnako v radoch našej ECAV na Slovensku. Aj keď sme to očakávali, predsa to všetkých verných, ktorým na cirkvi veľmi záleží, nesmierne zbolelo a aj stále bolí. Opustili nás tisíce ľudí. Každý z tých, ktorí sa tak rozhodli, mali svoj dôvod. Urobili to slobodne. Veľkú rolu v tomto smere v ich srdciach určite zohrala ľahostajnosť, nezáujem o duchovné veci, závislosť na mamone, hľadanie svetských rozkoší. Tu sa diabol veľmi tešil, jeho ponuky oslovili a mali úspech, jeho námaha nebola márna. Ale omnoho väčšiu radosť mal diabol tam, kde sa ani veľa nenapracoval, kde sa cirkev o tieto výsledky v prvom rade sama pričinila, a to svojim chabým svedectvom, nezáživnosťou, lenivosťou, ba dokonca nejednotou, škriepkami, panovačnosťou... Pri zaškrtnutí otázky o vierovyznaní počas vyplňania štatistického tlačiva stačilo diablu, aby nerozhodnému človeku len ticho položil otázku: „Čo ti vlastne cirkev dala? Myslíš si, že jej na tebe ešte záleží, že má o teba záujem? Zavolať ti po tvojej konfirmácii niekto z cirkevného zboru? Spomínaš si na panovačné a povyšujúce správanie svojho farára alebo na nezáživné kázne či nudné bohoslužby? Pamätáš na rozličné napätia, zvady, roztržky a vzájomné ohovárania medzi veriacimi? Podržal alebo povzbudil ťa niekedy niekto z nich, keď si mal problémy?...“ Takto diabol mnohým šuškal, a oni vlastne ani nemuseli veľa rozmýšľať, aby zaškrtnuli kolónku „bez vyznania“... A aká bola naša reakcia na takéto výsledky sčítania? „Veď je to tak všade, aj u katolíkov, i v susedných obciach... svet je dnes zlý...“ A ani nás to vlastne tak veľmi nezabolelo, ba dokonca sme si kvôli našej pohodlnosti radšej prižmúrili jedno oko a zakryli jedno ucho, aby sme si pomaly ani nevšimli, ako často búchajú dvere nášho zboru pri odchode našich cirkevníkov. Akosi sme ani nespozorovali, že tým ľuďom sme

neponúkli, to, čo potrebovali a po čom najviac túžili, skutočné teplo domova, pocit bezpečia, pochopenie, úprimnú lásku. Diabol naproti tomu pracoval intenzívnejšie, klamlivo im toho ponúkal omnoho viac. A potom sa zneistený a znechutený človek nakoniec rozhodol..., stačilo mu naozaj málo, aby sa odcudzil cirkvi i Pánu Bohu. Takéto straty spôsobili veľkú bolesť najmä všetkým verným a tým, ktorí cirkev úprimne milujú, v prvom rade však nebeskému Otcovi. Jeho veľmi trápi, keď Jeho deti utekajú zo svojho duchovného domu, ale bolí Ho predovšetkým to, že sme si my, zodpovední, zle plnili tú najdôležitejšiu úlohu, že sme boli voči nášmu misijnému poslaniu až príliš ľahostajní. Je určite smutný z toho, že my, ktorým On toho veľa zveril, vieme na každé zabuchnuté dvere za našou cirkvou len tak ľahko, bez záujmu a povšimnutia mávnuť rukou, ba čo ešte viac, v žiadnom prípade si nevieme za to uznať vinu my sami a namiesto toho alibisticky dokážeme odsúdiť v prvom rade tých, ktorí nám boli kedysi zverení a ktorí takto od nás odišli. Avšak pritom si ani nepriznáme, ako sme ich mená niekoľko rokov sami držali na papieri len preto, aby sme sa v každoročných štatistikách popýšili našou misijnou horlivosťou a hojným počtom ovečiek, a potom sme ich zrazu len tak zahodili do koša a len tak vyškrtili z kartotéky zboru, aby sme za nich nemuseli platiť veľké odvody. Smutné!!! Takto to Pán Ježiš veru nerobil, Jemu záležalo na každej ovečke a musel sa hodne namáhať, aby každú stratenú našiel a priniesol späť do košiara. Asi preto nám nikdy tak mocne a naliehavo neznelo Jeho slovo, ktoré som na začiatku prečítal, ako znie teraz, v tejto smutnej dobe. Jeho výzva je aktuálnejšia ako inokedy. Aj pre náš seniorát. Nevyhovárajte sa, keď nám ľudia odchádzajú! Nehovorme, že my nemôžeme za to, (ako to zaznelo z úst jedného konventuála na minuloročnom seniorátnom konvente)! Veru v mnohom môžeme a sme za to aj spoluzodpovední! Viem, že neradi počúvame takéto zarmucujúce správy, ale kde inde viac, ako na tomto konvente, je potrebné o tom spoločne hovoriť?! Chceme, aby to tým zlým smerom išlo ešte ďalej?

Na druhej strane veľká vďaka patrí všetkým vám, sestry a bratia, ktorí ste si verne plnili svoje poslanie, ktorí pre Pána Ježiša a Jeho cirkev žijete i slúžite. Keby nebolo vás, sčítanie by v neprospech veriacich dopadlo ešte horšie. Pán Ježiš, ktorý svojej cirkvi zaslubuje, že ju nezničí žiadna ľudská ani diabolská moc, chcel vždy popri svojej milosti a láske do tohto diela záchrany zapojiť všetky svoje vzácne nástroje, teda aj vás, vaše svedectvo, vašu ochotu, obetavosť a pomoc. Preto niet nič krajšieho ani dôležitejšieho, ako stáť v misijných službách svojho Pána držiaceho vystretú ruku nad rozbúreným morom a zachraňujúceho loďku svojej drahej cirkvi zmietanú vo vlnách ľudskej nevery, zatvrdilosti a ľahostajnosti. A k takejto dôležitej službe potrebujeme všetci, či sme ordinovaní alebo neordinovaní stále vnútorne mocnieť a vo viere rásť, aby sme boli užitoční a aj v tých najťažších zápasoch obstáli. Sme vďační, že samotný Pán Ježiš nám dáva ten najlepší príklad, že nás aj konkrétne učí, ako horlivo oslovovať, priťahovať i prijímať nové ovečky, ako pre ne žiť a pracovať a ako neúnavne hľadať tie stratené. On sám urobil všetko preto, aby cirkev bola príjemným domovom, košiarom, v ktorom by sa každá ovečka bez rozdielu cítila bezpečne a blažene. Ešte pred založením svojej cirkvi zboril všetky prekážky, premohol diabla, smrť a sám sa stal potom jej hlavným uholným kameňom. Dodnes nad ňou bdie a skrze svojho Svätého Ducha nám dáva aj pokyny a rady, ako sa o túto Jeho cirkev starať, aby bola pevná, aby odolávala akýmkoľvek útokom diabla, aby svojím životom a mocným svedectvom neúnavne oslovovala, pozývala, priťahovala, tak ako to bolo v prvom kresťanskom cirkevnom zbore v Jeruzaleme, keď Pán pridával na každý deň tých, čo boli zachránení. On nám nanovo dáva a zdôrazňuje úlohu, ktorú zveril najskôr učeníkom: „*Čo vám hovorím potme, hovorte na svetle, a čo šepky, rozhlasujte zo striech!*“ teda to, čo ste odo mňa počuli v malom kruhu, to rozhlasujte všetkým, mocne a hlasno. Teraz to má byť ešte horlivejšie a intenzívnejšie s oveľa väčšou odvahou, smelosťou a rozhodnosťou, ako sme to robili doteraz. Nieť Evanjelium aj do zahraničia, aj to je v tej úlohe zahrnuté, ale ako to môžeme zvládať, keď to nefunguje doma v práci vnútromisijnej?

Skúsme sa preto na tohtoročnom seniorálnom konvente nad tým zamyslieť a hľadať spoločne cestu k zastaveniu spomínaného úpadku. Rozmýšľajte, kde by mal každý z nás misijne viac zabráť a uvažujte o tom, ako sa týkajú hore uvedené slová Pána Ježiša každého z nás osobne?

V čom konkrétne máme byť horlivejší a zodpovednejší pri zvestovaní Evanjelia?

1. V misijnej aktivite na svojom vlastnom srdci

Nikto nemôže vyznávať Krista pred svetom pravdivo, pokiaľ sa nenechá preniknúť Kristovou láskou, Jeho Evanjelium, pokiaľ nie je v ňom Kristovo zmýšľanie a pokiaľ nemá Kristovho ducha.

Nikto nemôže iných pozývať ku Kristu, ak to pozvanie sám neprijal. Kto chce vyznávať Krista, musí ho mať v srdci. Nemôže dávať to, čo neprijal. Nemôžeme rozdávať, čo nemáme. Ak je však srdce posvätené, pokorné a verné, ovocie nášho života bude ďaleko viditeľné a bude najúčinnjším vyznaním Krista. Len vtedy sa stane náš život, naše slová, skutky a zmysľovanie mocným pozvaním iných na cestu za Kristom.

On prišiel na túto zem, aby nám dal svoj vlastný príklad, aby sme ho nielen poznali, ale aby sme sa Mu podobali a vo všetkom Ho nasledovali. Ježiš chce byť skutočne spodobený v každom z nás. V každom Jeho učeníkovi sa má svetu zjavovať Jeho nekonečná láska, Jeho svätosť, tichosť, milosrdenstvo a pravda. On túži po tom, aby bolo Ním preniknuté každé moje slovo, skutok či myšlienka, aby Jeho program lásky sa stal aj mojím programom a keby aj okolnosti boli akokoľvek ťažké a diabol akokoľvek horlivo na mne pracoval, aby ma od Krista i Jeho lásky nič neodlúčilo. Veď sme s Ním jedno telo, jeden organizmus, ktorého Hlavou je On sám. Rovnako On je vinný kmeň a my ratolesti, a tak, ako to sám hovorí, „*kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič činiť.*“ Keď Pán Ježiš vo svojej veľkňazskej modlitbe v Getsemanskej záhrade prosí Otca za tých, ktorí Mu boli daní, aby „*ich zachoval od zlého*“, myslí najmä na všetkých svojich učeníkov, a teda predovšetkým na nás, svojich spolupracovníkov. O nás má Ježiš strach najväčší. Pán Ježiš, hoci bol Božím Synom, za svojho pozemského života dennodenne prosil svojho Otca o nový dar potrebnej milosti. Po takom jedinečnom spoločenstve s Bohom mohol posilňovať a žehnať iných. Svoju vieru si upevňoval modlitbou a zo spoločenstva s nebom čerpal úžasnú silu, aby mohol nielen odolať pokušeniu a zlu, ale aj verne konať dielo a oddane slúžiť ľuďom. Jeho vlastný príklad aj nás uisťuje, že vrúcna a vytrvalá modlitba k Bohu plná viery a pokory má krásne ovocie vernosti a oddanosti dielu, do ktorého nás Pán Boh povolal. A túto silu Pán Ježiš zaslúbil všetkým, ktorí nasledujú Jeho príklad. Viem, že keď sa každé ráno budem skláňať pred Pánom a obnovím Mu svoj sľub vernosti a odovzdanosti, že On ma obdarí oživujúcou a posväcujúcou mocou svojho Ducha a zároveň istotou, že pri všetkých mojich každodenných povinnostiach nebudem sám, ale bude pri mne Jeho obrovská moc, ktorá mi pomôže byť dobrým a verným Božím služobníkom. Ak budem kľakať na kolená a Pánu Bohu na modlitbách posväcovať svoju dušu i telo, budem môcť ustavične prijímať novú telesnú i duchovnú silu a podľa potreby čerpať z nevyčerpatelných nebeských zdrojov. Také chvíle sú pre mňa mimoriadne vzácne, lebo viem, že vtedy ma Kristus obdarí dychom svojho ducha a životom svojho života. Len na kolenách môžem dôkladne poznávať samého seba. Pred druhým človekom sa môžem pretvarovať, ale keď si pokľaknem pred svätého a veľkého Pána a Boha, je pretváрка nemožná. Pred Božou tvárou sa nikdy nič neskryje, práve naopak, tam sa odкрýva všetka moja nečistota, nehodnosť, povrchnosť, sebeckosť. Tam najlepšie prichádzam na to, aký v skutočnosti som. V úprimnej a pokornej modlitbe padám do poľa Božieho Ducha, zjednocujem sa s mojím drahým Pánom, dostávam úžasnú silu bojovať s pokušením a vzdávať sa všetkého zlého. Na kolenách sa v mojej mysli vynárajú chvíle, keď som si milosť a lásku Božiu málo vážil. Tam sa objavujú korene mojej trpkosti, ktoré v mojom srdci značne udusili vzácny kvet lásky. Tam si vo svetle Božom pripomínam svoje chyby, nedostatky, ješitnú povahu, prázdne reči, nesplnené povinnosti, nevďačnosť voči Pánu Bohu a ľahostajnosť k mojim bratom a sestrám. Len na kolenách sa môže končiť moja samolúboosť a začať sa najdôkladnejšia sebakritika a pokora. Len tam načerpám silu k zmene smeru môjho zlého sebeckého zmysľovania. Tam Duch Svätý prebúda môj súcit s inými, tam v mojom srdci oživuje zvädnutý kvet lásky a učí ma čistému a úprimnému vzťahu k blíznym. Tam získavam odvahu v pokání vyznať a oľutovať svoje hriechy, odstrániť prekážky a prijať odpustenie.

Ak človek ide touto cestou, Duch svätý sa dotýka jeho vnútra a človek sa stáva poslušný Ježišovi. Človeku sa zušľachtľuje povaha, nepodľahne pýche či rozličným zvodným pokušeniam. Ak úprimne zavolaš a poprosíš o duchovnú silu a zdravie, Duch Boží bude určite konať, zásady Božieho zákona sa určite prejavia v tvojom konaní. On povedie tvoje nohy, nedovolí im potknúť sa a padnúť a tvoje ruky budú nie nútene, ale prirodzene konať skutky lásky a milosrdenstva. On doširoka otvorí tvoje uši a tvoje oči uprie na ušľachtilý cieľ, a budú jasné a úprimné. Tvoj výrazný obličaj a veľavravný pohľad budú svedčiť o tvojej čistej a zdravej povahe, o tvojej úprimnej láske k Božiemu slovu. Zistíš, že byť kresťanom neznamená formálnu príslušnosť k cirkvi, ale zachovávanie Ježišovho slova. Túžobné poznávanie a prijímanie Božích právd do srdca sa u teba stane tým najväčším ziskom, najvznešenejšou múdrosťou a najvzácnejším bohatstvom, spojí tvoju myseľ s večnou myslou Božou, umožní ti poznávanie svätej Božej vôle, zlepši úsudok i akékoľvek rozhodovanie a umocní všetky tvoje schopnosti. Takáto cesta je tá najlepšia, ona rozvíja rozum, bystrú chápanosť, podnecuje cieľavedomosť, trepezlivosť, odvahu a silu; šľachtí povahu, zušľachtľuje zmysľovanie, cítenie i túžby ľudského srdca a v konečnom dôsledku posväcuje celé srdce a celú bytosť človeka.

Uvedomujem si, že toto platí predovšetkým pre nás duchovných pastierov. My môžeme pred inými vnímavo vysvetľovať Písmo a jeho vieroučné pravdy, môžeme niekoľkokrát nadšene citovať slová samého Ježiša, môžeme byť akokoľvek výreční, ochotní a horliví, pokiaľ však nebudeme mať Jeho pokoru a lásku, nemôže byť to naše vyznanie opravdivé. Veru, veľaokrát najmä my, duchovní pastieri sa úzkostlivo zaujíame o záležitosti a povinnosti iných, zatiaľ čo nám samým hrozí nebezpečenstvo, že zanedbáme povinnosti vlastné. Sme často tvrdohlaví, prchkí, prudkí, k iným málo ohľaduplní, málo súcitní, chýba nám kus Ježišovej odpúšťajúcej lásky. Vždy chceme pohotovo usmerňovať ostatných a svoj názor vyjadrovať skôr, ako si ujasníme, o čo ide a čo chceme povedať. O Božom diele chceme rozhodovať podľa vlastných predstáv namiesto toho, aby sme sa riadili Božím plánom. Nám bolo skutočne veľa zverené a my môžeme toho aj veľa pokaziť. Často na kazateľniciach napomíname iných bratov a sestry, neúnavne ich varujeme pred zlom a rozličnými nebezpečenstvami, a pritom si sami nedávame pozor, málo bdieme, veľaokrát v osobnom živote zlyháme a namiesto požehnania sme druhým na pohoršenie. Byť opravdivým služobníkom Božím, to nedokážeme ani tou najkrajšou kázňou a ani tými najlepšimi znalosťami Písma, ale úplnou odovzdanosťou nášmu Pánovi, ktorá sa dosvedčuje v každodennom živote plnom pokory, služby a Ježišovej lásky. Ak si budeme zakladať na svojej sláve, ak budeme voči iným panovační a sebeckí, ak budeme bližnými pohrdať, márne budeme na kazateľniciach varovať pred hriechom, zlom a modloslužbou. My môžeme pred inými vnímavo vysvetľovať Písmo a jeho vieroučné pravdy, môžeme niekoľkokrát nadšene citovať slová samého Ježiša, môžeme byť akokoľvek výreční, ochotní a horliví, pokiaľ však nebudeme mať Jeho pokoru a lásku, nemôže byť to naše vyznanie opravdivé. Apoštol Jakub to jasne vyjadril: *„Ale múdrosť, ktorá je zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná, bez pokrytectva.“* (Jk 3,17).

Kristova láska v srdci služobníka Božieho nie je nejaký chvíľkový pocit nadšenia, ale je to životodarná zásada, ktorá sa musí prejaviť ako trvalá sila v srdci. Ak povaha a správanie šíriteľa Evanjelia jasne svedčia o zvestovanej pravde, potom dá Pán jeho úsiliu pečať súhlasu. Ak zvestovanú pravdu „spríkladníme“ vlastným životom, potom aj naše poslanstvo bude mať presvedčivú moc. Náš život má byť pečaťou a odleskom Evanjelia. Naše správanie má byť tým najpresvedčivejším kázaním, tou živou príručkou či živým nákrešom pred očami ostatných ľudí, ako nasledovať Krista. Svedectvo živej viery úprimne veriaceho kresťana, to je viac, ako tisíc pekných kázni v kostole. Ľudia by mali v našom srdci vidieť Krista skláňajúceho sa ku všetkým a obetujúceho sa pre všetkých. Vedomosti, výrečnosť a horlivosť - to všetko je pre úspech diela dôležité, no bez Krista v srdci úsilie kresťanského služobníka bude márne. Prosme preto všetci, ordinovaní či neordinovaní, aby spôsob nášho každodenného života usmerňovala Božia milosť, aby sme sa mohli kedykoľvek vzdať všetkého pre Krista, aby sme mu podriadili celého seba a aby sme nikdy nestratili zo srdca radosť a nadšenie, byť Jeho oddaným učeníkom a verným vyznávačom. Tie radosti, ktoré v našich zborech máme, tie mnohé pekné podujatia, ktoré sme v minulom roku aj napriek pandemickým obmedzeniam prežili, a to nielen na pôde našich zborov, ale aj v senioráte, práve tie sú ovocím takéhoto vyznávania. Určite nás veľmi trápí viacero vecí, napr. slabá účasť na službách Božích, klesajúci počet prichádzajúcich k Večeri Pánovej, nezáujem pokonfirmačnej mládeže o veci duchovné, ako aj celkový zjavný úpadok... Nezúfajme, nestrácajme nádej, aj pre všetko toto má Pán Ježiš cestu, východisko, len k tomu On potrebuje nás, naše čisté a úprimné svedectvo. Nepoľavujme, pracujme na svojom vlastnom srdci, a budme ešte viac vernejší i oddanejší a Pán Ježiš pomôže, požehná a pridá nové radosti. Hovorme ešte viac svojím životom, svojím chovaním, a to nielen svojou láskou, službou v cirkevnom zbore, ale aj poctivosťou a pravdivosťou v našich vzťahoch, na našich vzájomných stretnutiach, aby ľudia, vidiac naše správanie, boli sami nadchnutí a pozvaní k nasledovaniu Pána Ježiša. Tak, ako to bolo pri prvom kresťanskom cirk. zbore v Jeruzaleme a prvých kresťanoch, ktorí boli pod prísny dohľadom Židov a pohanov, ale ktorí obstáli, keď iní o nich hovorili: *„Pozrite, ako sa milujú...“*, *„...a Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.“* (Sk 2.)

Pravá povaha človeka sa neutvára zvonka a človek si ju nemôže len obliecť, ona vyžaruje zvnútra. Ak chceme iných usmerňovať na cestu za Kristom, potom Krista musíme mať v srdci. Vyznanie viery môže byť síce svedectvom nášho teoretického náboženstva, ale o slove pravdy svedčí v prvom rade praktická zbožnosť. Dôsledný život, úprimná láska, posvätené správanie, pravdivosť, poctivosť, pokora, bezúhonnosť, čisté svedectvo viery a mocný príklad života s Kristom - tým všetkým sa vo svete šíri svetlo. Kráčať po tejto ceste je niekedy ťažké, ale je to krásne, lebo tým plníme najvznešenejšiu úlohu nášho drahého Pána. Ako senior tohto seniorátu, vás, drahí bratia a sestry, pozývam na túto cestu. Poďme v týchto ťažkých časoch touto cestou spolu. Pán Boh na nej sprevádza a ochraňuje svoj ľud a vedie ho k slávnemu cieľu.

2. V misijnej aktivite vo svojej vlastnej rodine

Aká vzácna je služba zvestovania Evanjelia už v samotnej rodine. Rodina je tým najvhodnejším priestorom takej služby. Neraz práve tu bolestne zlyhávame a myslíme si, že hovoriť o Bohu a duchovných veciach je len úlohou farára či farárky a popri rozličných povinnostiach zabúdame konať duchovnú službu. Nestratilo sa z našich rodín požehnanie len preto, že sme stratili Krista – Jeho slovo, evanjelium? Koľko duchovnej ľahostajnosti je dnes v našich domácnostiach! Akoby Boží zákon v našich domoch prestával byť pravidlom života. Aj v mnohých evanjelických domácnostiach sa Evanjelium stáva akýmsi prežitkom. Rodičia bývajú presvedčení, že na ranné a večerné pobožnosti nie je dosť času, že sú veci potrebnéjšie, súrnejšie. Nenájdu si ani chvíľu na to, aby poďakovali Bohu za dary jeho milosti- za blahodarný slnečný svit a zúrodňujúci dážď, ako aj za každodennú ochranu. Keď si ich deti založia vlastnú domácnosť, nebudú cítiť nijakú povinnosť viesť potom vlastné deti cestou, ktorou sami nikdy nešli. Preto sa počet neveriacich rodín tak rýchlo rozmnožuje a preto je mravný úpadok v našej spoločnosti tak hlboký a rozšírený. To nie sú len rozličné zvody a pokušenia v médiách, to je aj ľahostajnosť, pohodlie a svojvôľa. Ako môžeme čakať nápravu, keď dieťa vôbec nevidí svojho otca či matku doma sa ani raz pomodliť alebo vybrať sa s knižkou do kostola nevážiac si sviatočný deň? A ako môžeme čakať v rodine požehnanie, keď naopak neslušné správanie otca či matky, prázdne, neláskavé ba niekedy až vulgárne reči sú pre celý dom priamo pohoršením? Alebo keď mladí manželia žijú spolu bez sobáša a deti v rodine vyrastajú bez Boha na svete? Tak veľmi túžime, aby sa to všetko zlé v našich domácnostiach zastavilo. V dnešnej situácii tak rozsiahlej skazenosti je to priam nepredstaviteľné. Jedinou cestou je Božia pomoc, o ktorú sme žiaľ prestali prosiť. Jedine Božia milosť dokáže obnoviť naše rodiny. Takúto obnovu potrebujú predovšetkým otcovia a matky. Nedá sa to bez Božieho slova, živého Evanjelia, ktoré by preniklo do ich srdca. Prostredníctvom nich by deti mali už od malička v Písme svätom počuť milý hlas nebeského Otca, ktorý si ich už pred ich narodením zamiloval, v krste posvätil a prijal do rodiny Božích detí, ktorý ich skrze Pána Ježiša pozýva k nasledovaniu a dôvere a ktorý ich chce viesť po ceste života až do večnosti. Len deti z takých rodín, kde sa stretajú s Božou láskou a kde sa učia žiť podľa Božej vôle, sú pripravené obstať aj v tých najmocnejších pokušlieniach a nástrahách diabla. Keď sa dieťa v rodine naučí modliť a vo všetkom dôverovať Pánu Bohu, to zušľachtuje jeho život a pre neho to má väčšiu cenu než všetok pozemský majetok.

Keď rodičia zbožne vychovávajú deti, prináša to nezaplatiteľné ovocie aj pre našu spoločnosť. O tom, aká úspešná bude naša spoločnosť, sa nerozhoduje v parlamente, ale práve v rodine, v súkromí – tam, kde sa utvára a formuje vzťah rodičov a detí. Rodina, ktorá je základnou bunkou spoločnosti, je totiž miestom, kde sa učíme vzájomne prijímať a rešpektovať generácie a budovať úctu jedného voči druhému. Ak nás deti vidia, že Evanjelium doma priamo žijeme, ak si všimajú aj praktické ovocie Evanjelia, napr. s akou obetavosťou sa staráme o našich staručkých, chorých či nevládných rodičov vzdajúc sa i výhodného miesta v zamestnaní, nemusíme sa báť, že by v starobe neposlúžili raz oni nám. Jedine mocné Evanjelium znejúce živo v našich rodinách nám pomôže vychovať pre spoločnosť obetavých, statočných a spoľahlivých ľudí, možno raz aj vedúcich predstaviteľov našej cirkvi či našej krajiny. Nezáleží však na tom, aké budú mať postavenie, či budú pracovať na poli či vo fabrike, alebo budú vedúci firiem. Dôležité je však, že budú svetlom sveta a soľou zeme. To je to najkrajšie ovocie, ktorým môžeme prispieť k blahu a obnove našej krajiny.

Vstúpme si do svedomia aj my, tu prítomní bratia a sestry! Nieкто by povedal, že v dome u Pánových služobníkov, zborových či seniorálnych pracovníkov, je Biblia, modlitba a nábožná pieseň každodennou samozrejmosťou. Ale je to naozaj tak? Má slovo Božie a duchovné hodnoty dostatok miesta v našej rodine? Dokázali ste rodinu zhromaždiť k ranným či večným pobožnostiam? Videli vás niekedy vaše deti kľáčať a úprimne sa modliť? Zaspievali ste si doma aspoň v nedeľu alebo na sviatky nejakú nábožnú pieseň? Možno teraz v tichosti so sklonenou hlavou priznávate, čo ste ako otcovia a mamy zanedbali. Aj nedostatky minulosti sa dajú vyznať Pánu Bohu, urobme to a snažme sa aspoň trochu napraviť to, čo sme zmeškali. Aj keď sú možno naše deti už odrastené a majú svoje rodiny, ešte nie je nič stratené. Prosme za ich spasenie, aj za spásu ich detí, za naše ďalšie generácie! Milosť Božia je pre nich stále nachystaná, je tu. Nestačí v modlitbách vyprosovať pre nich len každodenné potreby pre život, len ten svetský pokoj a svetskú radosť alebo len ochranu na ich cestách, keď sadajú do auta. Je potrebné prosiť o viac: o ochranu ich srdce pred nástrahami a zvodmi zo strany diabla i sveta na ceste ich života, o obnovu ich vnútra, o Boží pokoj, o skutočnú radosť, o to nekonečné požehnanie, ktoré sa nedá nikde kúpiť a ani nikde inde zohnať, prosme o ich spásu a život večný skrze milosť Božieho Syna, Pána Ježiša. Nech je to odteraz naša každodenná modlitba! A predovšetkým,

buďme im sami vzorom vo viere a v úprimnom nasledovaní Pána Ježiša. Potom aj tvoja rodina, tvoje deti a vnúčatá budú mať ten najlepší príklad, za ktorým nemusia ísť ďaleko, majú ho priamo doma, pod jednou strechou. Naši poprední slovenskí básnici a spisovatelia Hviezdoslav, Krasko, Šoltésová, Halamová, Rúfus a ďalší vyznali vo svojich dielach, že pre ich život boli nesmierne dôležité a rozhodujúce hodnoty, s ktorými sa stretli ešte v rodičovskom dome.

Už samotní Ježišovi učeníci mali začať pracovať tam, kde bývali. Nemali sa vyhýbať ani tomu najtvrďšiemu a najmenej sľubnému prostrediu. Podobne má každý Kristov vyznávač priniesť radostnú zvesť Evanjelia najprv svojmu najbližšiemu okoliu. Aj vo vlastnej rodine môžeme mať tých, čo túžia po súcite a majú hlad po chlebe života. Nemusia to byť len naše deti. Možno priamo pod našou strechou sa nachádza aj nejaký pohan, možno máme takých medzi ďalšími príbuznými, či v kruhu priateľov a známych. To prostredie najbližšie býva obyčajne najťažšie. Ale ak je to konané s láskou a v dôvere voči nášmu Pánovi, ktorý nám k tomu dáva odvahu, silu i múdrosť, ak sa riadime pokynmi Božej ruky, také dielo aj pri tých najťažších prekážkach môže priniesť to najkrajšie ovocie, aj keby sa ho nedočkali hneď, ale až po rokoch. Naopak, ak budeme s tým odkladať a neustále zľahčovať požiadavky svätého Božieho zákona, podkopeme aj samotné základy našej rodiny.

Pán Boh niekedy vôbec nepotrebuje vzdelancov, znalcov a odborníkov, ba práve naopak na dosiahnutie najväčších víťazstiev veľmi často používa tie najjednoduchšie prostriedky, a to naše mamy a našich otcov, naše staré mamy a starých otcov a rovnako aj krstných rodičov. Aj ten najskromnejší služobník Boží pod vedením Ducha Svätého sa môže takto dotknúť vzácných neviditeľných strún, ktorých radostný zvuk o spásu sa roznesie nielen po celom dome, ale aj do celého okolia a bude znieť po celú večnosť.

Vďaka vám, mamy, otcovia, vďaka vám, starí i krstní rodičia, ktorí neúnavne a odhodlane na kolenách milujú Pána Ježiša čerpáte silu k službe Evanjelia tam, kde je to najpotrebnejšie!

3. V misijnej aktivite vo svojom vlastnom zbore

Ak má cirkevný zbor verne plniť misijný príkaz Pána Ježiša a má byť oslovujúci a pozývajúci iných na cestu vieru, musí byť sám denno-denne „dovnútra“ oslovovaný Evanjeliom a sám pozývaný k horlivejšiemu nasledovaniu a k úplnej odovzdanosti, vernosti i poslušnosti voči Pánu Bohu. O to sa má starať nielen predsedníctvo zboru ale aj vnútromisijný výbor v cirkevnom zbore. Ten by mal využiť slobodu a každé otvorené dvere k hlásaniu Evanjelia a popri pravidelných službách Božích organizovať také podujatia, ktorých cieľom popri získavaní stratených a prebúdzaní ospalých je aj posilňovanie viery tých najvernejších. Všetci majú byť postupne a primerane vystrájaní do vyznávačskej a misijnej služby. Všetci majú neustále rásť v slove Božom a nechať sa každým dňom formovať a prenikať Evanjeliom. Tak, ako sme to už aj hore uviedli, kto chce vyznávať Krista, musí ho mať v srdci. Nemôže dávať to, čo neprijal. Nemôžeme rozdávať, čo nemáme.

Kristova cirkev je najvzácnejším Božím nástrojom na zvestovanie pravdy Evanjelia. Pán Boh ju obdaril mocou konať zvláštne dielo. Ak bude Jemu verná a poslušne bude plniť jeho príkazy, bude ju sprevádzať zvláštna Božia sila, nijaká moc nad ňou nezvítazí a žiadne nepriateľské sily ju nepremôžu. Lebo Božiu cirkev nezaložila ľudská moc ani sila, a preto ju nemôže ani táto zničiť. Nebola založená na skale ľudskej moci, ale na Ježišovi Kristovi, na Skale vekov, „a brány záhrobia ju nepremôžu“ (Mat 16,18). Božia prítomnosť upevňuje slávne Božie dielo a také dielo, ktoré je založené na Jeho slove, nikdy nezanikne. Bude sa šíriť a rozmáhať „nie mocou ani silou ale mojím Duchom – hovorí Hospodin mocnosť“ (Zach 4,6). Misijné dielo cirkvi Pán Boh teda požehná len vtedy, keď bude cirkev Evanjelium nielen hlásať, ale aj žiť. Cirkevný zbor má byť svetlom nielen smerom von, ale aj dovnútra, do svojich radov, do svojho spoločenstva. Ak chce cirkev Pánova slovo Božie navonok vyžarovať, musí byť ním sama zohrievaná. Pozvaný človek prichádzajúci z chladu tohto sveta tam musí hneď zacítiť jedinečné teplo domova. Ak tam nájde vo vnútri chlad, sklamanie odtiaľ odíde a bude hľadať domov inde. Ak ho tam však ovanie kus nebeskej hrejivej lásky prúdiacej z Evanjelia Kristovho, vtedy ho to zapáli a nadchne pre život v takom spoločenstve. Neveriaci ľudia totiž veľmi pozorne sledujú, či viera vyznávačov kresťanstva skutočne posväcuje ich život a vedia pohotovo postrehnúť nedostatky i poukázať na nedôslednosti v správaní veriacich. Kresťania by nemali v žiadnom prípade dávať zámienku k tomu, aby nepriateľ mohol o nich povedať: Len sa pozrite, ako škaredo sa títo vyznávači Krista chovajú. Všetci kresťania by mali naopak svetu zreteľne dokázať, že sú členmi jednej rodiny, že sú všetci deťmi toho istého nebeského Otca, všetci sa tešia rovnakou nádejou na večný život a že puto, ktoré ich spája, je pevné a súčasne príjemné a krásne. Najväčším nebezpečenstvom Kristovej cirkvi nie je odpor sveta. Najviac jej škodí zlo v srdciach samotných veriacich, ktoré spomaľuje pokrok Božieho diela vo svete, o čom aj sám Pán Boh prostredníctvom proroka Izaiáša hovorí „tento ľud ma ctí svojimi ústami a perami, ale jeho srdce sa vzdaluje odo

mňa.“ (Iz 29,13). Naproti tomu svornosť a zhoda ľudí rôznych pováh v Pánovej cirkvi a potom jednomyselná úcta k Božej pravde je pre svet tým najmocnejším svedectvom o nekonečnej Božej láske. Tak tomu bolo v prvom kresťanskom zbore v Jeruzaleme. V skutkoch ap. 4, 32 čítame: „*A to množstvo veriacych bolo jedno srdce a jedna duša.*“ Srdcia ľudí, ktorí sa na základe svedectva apoštolov obrátili, navzájom spájala skutočná kresťanská láska. Napriek bývalým spôsobom života i myslenia a napriek niekdajším svojim predsudkom začali zrazu medzi sebou žiť v zhode a porozumení. Satan však vedel, že kým budú jednotní, šírenie evanjeliovej pravdy sa nezastaví, a preto sa snažil využiť i tú najmenšiu príležitosť vyťažiť niečo z ich bývalého spôsobu zmýšľania v nádeji, že do ich radov a tým aj do samotnej cirkvi zaseje semeno rozkolu. Toto nebezpečenstvo zo strany satana veľmi dobre poznal aj apoštol Pavel, keď na svojich misijných cestách zakladal cirkevné zbory a keď najmä svojim spolupracovníkom viackrát pripomínal, že Boží služobníci majú priateľsky a zdvorilo vzájomne spolupracovať a jeden k druhému pristupovať s pochopením. Ako to sám píše, naklonení v bratskej láske sa majú navzájom „*predbiehať v úctivosti*“ (R 12, 10). Medzi nimi nemá mať žiadne miesto žiarlivosť, nepriateľská kritika ani podceňovanie práce iných. Nikto nemá byť sudcom iných a nemá sa o nich ani pohrdlivo vyjadrovať. Presadzovať nasilu len vlastný úsudok a svoje zámery bez ohľadu na mienku iných nie je Božie, ale diabolské. Každý má svoju osobitosť, a preto si má zodpovedne plniť svoje jedinečné poslanie, ktoré mu zveril Boh, lebo je to práca a služba pod Božím vedením, dosvedčená vzájomnou ohľaduplnosťou, úctivosťou, jemnosťou a rešpektom. Aj keď Boží služobníci nie sú duchovne rovnako obdarení, predsa sú všetci Božími spolupracovníkmi. Každý dostal síce iný dar, ale všetkých zjednocuje v práci posväcujúci vplyv Ducha Svätého. K jednote a vzájomnému porozumeniu tiež veľa netreba, vždy si treba uvedomiť, nech je niekto taký alebo onaký, že spoločne pracujeme na spoločnom diele, ku ktorému nás povolal Pán. Je prirodzené, že aj my v cirkvi máme rozličné povahy, že to ľudské je v nás, veď nie sme žiadni anjeli, horšie však je, že sa nevieme ako kresťania prijímať vospolok a nevieme jeden druhému odpustiť, že sa naše staré hriechy vynárajú znova na povrch, akoby to jadro nášho srdca nebolo ešte vôbec zmenené. Žiaľ sme sa príliš ďaleko vzdialili Lutherovi i samotnému Evanjeliu. Chyby kresťanov sú pre neveriaci svet len kameňom úrazu. Vplyvom takéhoto správania a rozbitých vzťahov, ľudia a predovšetkým mladí, prirodzene strácajú dôveru v cirkev ako inštitúciu a preto si povedia: „*Načo mi je taká cirkev? Áno, verím v Boha, ale do kostola už nepôjdem.*“ Satan má tak vďaka tomu dokorán otvorené dvere k svojej horlivej práci.

Kto v živote raz zakúsil Božiu milosť, v tom sa rodí túžba prijímať druhých, aj keby mali odlišný názor. Takého človeka už neláka pyšný trón sudcu, ale taký človek chce byť dolu medzi slabými a nízkymi, lebo práve tam dole aj jeho osobne Pán Boh našiel. Kto sa chce naučiť rešpektovať, musí sa naučiť najskôr „*skromne o sebe zmýšľať*“ (R 12, 3). Len ten, kto žije z odpustenia svojich vín skrze lásku Pána Ježiša, bude schopný sa pokoriť a prijať svojho bližného, ba bude ochotný vzdať sa i svojich zámerov v jeho prospech.

Keď však ako kresťania budeme slúžiť a vyznávať len naoko, keď prestaneme na modlitbách prosiť živého Pána, naše zbory nebudú rásť, ale budú upadať a duchovne schnúť a aj naše okolie bude morálne klesať. Najdôležitejšie však je, aby sme do služby a do svedectva v našich zboroch vkladali celého seba, aby sme ju konali so srdcom plným lásky, aby sme nič nerobili nasilu, aby sme si službu nezamenili za nejaké pracovné povinnosti. Slabá účasť na službách Božích a zjavný úpadok našich zborov nás vyzýva, aby sme naplno začali hovoriť svojím životom, svojím chovaním, a to nielen svojou láskou, službou v cirkevnom zbore, ale aj poctivosťou a pravdivosťou v našich vzťahoch, na našich vzájomných stretnutiach, aby ľudia, vidiac naše správanie a naše skutky lásky, boli sami nadchnutí k nasledovaniu Pána Ježiša. Nanovo musíme premýšľať nad stále platnou výzvou reformátora Dr. M. Luthera, ktorý varoval cirkev pred pokojným spánkom na „*vankúšiku*“ tradície a volal k pokániu a obnove. Vedel, že ak má cirkev plniť svoje poslanie, nesmie ustrnúť iba v „*prevádzke*“, ale musí slúžiť naplno. Možno si povieme, čo to má spoločné s mojím cirkevným zborom, so mnou. Ale práve sčítanie obyvateľstva i odpísané množstvo členov z našich zborových kartoték bolestivo prezrádza, že sme stratili záujem o stratených. Aj v cirkevnom zbore sa dá žiť z roka na rok približne rovnako. Môžeme mať akýsi štandard, ktorý každému vyhovuje, ale nikam nás to neposúva. My však určite musíme hľadať nové cesty, ako osloviť stratených, ako zvestovať evanjelium tým, ktorí v našom strede chýbajú, ako navrátiť do ovčince tie ovečky, ktoré nám zo zboru odišli možno aj kvôli nám, veď všetci spoločne stojíme pred Pánom, ktorému sa budeme zodpovedať.

Mňa ako seniora otázka straty počtu členov v našom Myjavskom senioráte od začiatku veľmi trápí. Počas môjho pôsobenia, teda za 9 rokov, ubudlo v našom senioráte spolu 2111 duší, to je akoby jeden obrovský cirkevný zbor. Naše cirkevné štatistiky evidencie členov prezrádzajú, že jeden z našich cirkevných zborov sa za posledných 10 rokov zmenšil takmer o polovicu a jeden o celú jednu tretinu.

To však nie sú len čísla, ale za posledné desaťročie v obciach a mestách, ktoré sú na území nášho seniorátu, aj sami pociťujeme, akoby jedinečná zvesť Evanjelia, z ktorej žili naši otcovia, medzi nami stále viac utíchala a akoby o ňu malo záujem stále menej ľudí. Aj spomenuté sčítanie obyvateľstva nám to potvrdilo, prinieslo nám riadnu lekcii pokory a ukázalo, že sa k obyvateľom bez vyznania prihlásilo také veľké percento ľudí, aké tu ešte v histórii nebolo. Pokiaľ ešte pred 20 rokmi niektoré naše obce patrili k najviac luteránskym (ale aj kresťanským) obciam i mestám na Slovensku a pred 10 rokmi tiež ešte medzi obce a mestá s najväčším podielom evanjelikov a. v., teraz je to žiaľ už inak. V Myjavskom senioráte sme si aj konkrétne porovnali výsledky sčítania v obciach a mestách ležiacich na území seniorátu teraz a pred 10 rokmi. Zistili sme, že v jednej z našich obcí (Hrašné) ubudlo až 18% tých, ktorí sa prihlásili k evanjelictvu a. v. Aj mnohé ďalšie dediny postrácali pomerne veľa % (s výnimkou Častkova, kde bol úbytok najnižší). Stabilnejšie zostali prevažne mestské cirkevné zbory, čo je aj preto, lebo sa do nich sťahujú evanjelici z obcí, z ktorých mnohí sa k luteránstvu prihlásili aspoň pri sčítaní obyvateľstva (aj keď nie priamo do cirkevného zboru). V každom prípade nás situácia zarmucuje. Preto nás Pán Ježiš týmto veršikom povzbudzuje, ba priam vyzýva k väčšej misijnej aktivite v našich vlastných zboroch. Ak bude táto jedinečná zvesť medzi nami zanikať, budeme s ňou v našich obciach a mestách zároveň strácať aj nádej, pokoj a skutočnú radosť, budeme stále viac nepokojní, ustráchaní, nervózni. Kto nebude žiť z tejto zvesti a nenačrie z tohto prameňa spásy, nikdy si nevychutná a neokúsi skutočného pokoja ani opravdivej radosti a ani sám nebude môcť byť poslom a šíriteľom dobrých správ.

Aj tie mnohé prázdne lavice v našich chrámoch sú hlasným budičkom predovšetkým pre nás samotných v našich zboroch. Ten budiček nám už dávno zvonil, ale vždy tak, ako lenivý spachtoš sa radšej v pokoji prevalil ešte na druhú stranu, tak aj my možno ako leniví, unavení služobníci sme ho veľakrát nechceli ani počuť. Ten budiček zvoní mocne a hlasno predovšetkým nám, duchovným pastierom. Možno sú z nás v našich zboroch dobrí manažéri, šikovní kazatelia, ale nám chýba to podstatné, a to súcitné srdce plné láskavej služby a úprimnej pokory. Prorok Ezechiel ten dôvod jasne pomenoval: „*Slabé ste neposilňovali a choré neliečili, poranené neobvázovali a porozháňané nezavracali, ani stratené nevyhľadávali, ale ovládali ste ich mocou a násilím*“ (Ez 34,4). Pred pár rokmi som v jednej z mojich výročných správ spomenul, že raz prišla k nám na služby Božie jedna žena z iného cirkevného zboru s plačom, že sa už k nim do kostola nechce vrátiť. Rozprávala, ako ochorela, ako kvôli chorobe nebola niekoľko mesiacov v kostole, ako jej však nikto nezavolať, nikto ju neprišiel navštíviť, pomodliť sa s ňou. Hovorila, že ani choroba ju tak nezasiahla, ako to, že sa nikto zo zboru neožval... Bratia a sestry, aj keby sme boli my duchovní pastieri akokoľvek pozorní, nemusíme si všetko hneď všimnúť, ale máme vás, našich vzácných pomocníkov, každý poznáte aspoň to svoje prostredie okolo vás, všimajte si a oznámte nám, kto prestal chodiť do chrámu. Ľudia môžu mať na to rôzne dôvody. Ak sa nám stane, že niekto odpadne, nič nie je s ním ešte stratené. Venujme sa mu a navráťme ho do spoločenstva.

Akým vzácnym darom Božej milosti je spoločenstvo bratov a sestier, to vie najlepšie oceniť človek, ktorý už zažil bremeno osamotenosti. Nikto však nesmie zabudnúť, že tento dar nám môže byť kedykoľvek odňatý a aj my sa môžeme ocitnúť v najhlbšej samote. Mnohí to zažili počas dvoch ťažkých rokov pandémie. Preto každý, kto až do tejto chvíle môže žiť v spoločenstve bratov a sestier, nech chváli Pána Boha a z hĺbky svojho srdca mu ďakuje za túto milosť. Čím opravdivejšie a hlbšie bude naše spoločenstvo, tým viac bude všetko ostatné medzi nami ustupovať do úzadia. Čím čistejšie a úprimnejšie budú naše vzťahy, tým budeme sami šťastnejší a tým viditeľnejší bude pri nás sám Pán Ježiš a Jeho dielo. Cirkev nepotrebuje veľkých ľudí a skvelé osobnosti, cirkev potrebuje úprimne veriacich bratov a sestry, verných a pokorných Božích svedkov vďačných za milosť Božiu a za vykúpenie v Pánovi Ježišovi. Také spoločenstvo bude vždy iných pútať a priťahovať a do takého spoločenstva to bude vždy ľudí ťahať. Jedno naše príslovie hovorí: „*Kde sa dobre vodí, tam sa rado chodí.*“

Asi som ako farár a senior až príliš preniknutý optimistickou túžbou, aby sme tu v tomto našom kraji, v zboroch nášho seniorátu dokázali začať žiť a vyznávať nanovo, omnoho intenzívnejšie a horlivejšie, ako doteraz. Ďakujem, sestry a bratia, vám, ktorí ste živým obrazom Ježišovej lásky nielen vo svojich rodinách, ale aj vo svojich cirkevných zboroch! Ďakujem vám, ktorí ste pre iných mocným svedectvom o tom, ako sa dá v Ježišovej láske žiť a pracovať. Nás, veriacich evanjelikov je v tomto kedysi najsilnejšom luteránskom kraji, ktorý tak veľa pre cirkev a národ znamenal, stále menej. Ale ak budeme Pánu Bohu poslušní, budeme silní, aj keď nás bude menej. Diabol vtedy nebude mať na nás dosah. V senioráte nás teraz slúži 17 ordinovaných bratov a sestier, to je veľký potenciál. Ďakujem vám, oltárnym spolubratom a spolusestrám, ktorí si v úprimnej láske voči Pánu Bohu zodpovedne konáte svoje poslanie, ktorí do služby vkladáte celé svoje srdce, ktorí svoju službu

neohraničujete len na odbornosť, ale jej dávate predovšetkým ten ľudský rozmer, ktorí sa skláňate s láskou aj k tým najbiednejším a stávate sa ich rovnými bratmi či sestrami! Ďakujem aj Vám všetkým ostatným, bratia a sestry v cirkevných zboroch, ktorí nám duchovným pastierom, pomáhate, ktorí nás podporujete a ste nám v tomto veľkou oporou! Ďakujeme vám, ktorí svojimi charizmami rozličným spôsobom obohacujete priamo bohoslužobné zhromaždenia, ktorí poslúžite dobrým slovom hneď po službách Božích a potom sa z kostola rozbehnete do každodennej praktickej služby.

Ďakujem všetkým, ktorí sa za požehnanie našich zborov i našej cirkvi aj pravidelne modlite, ktorí k prosbám za svoju vlastnú rodinu pripájate aj jednu - dve vety za požehnanie nás, bratov a sester v rodine Božích dietok, v cirkvi. Nech je to aj naďalej našim spoločným programom pre naše vlastné konanie a snaženie!

4. V misijnej aktivite vo svojom vlastnom okolí (vo svete okolo nás)

Ľudia v dnešnom svete zvlášť čakajú na dobré, povzbudzujúce správy. Takých správ je dnes málo. Možno sa to tak javí zvlášť aj preto, lebo dnešný pohodlný a málo vďačný človek si zvykol to dobré brať automaticky a sústrediť sa len na to zlé. V každom prípade však dnes človek cíti, akoby toho zlého stále viac pribúdalo. A skutočne: či aj nás v tejto dobe nedesí jedna hrozná správa za druhou!? Ani sa nestačíme po jednej zlej správe poriadne nadýchnuť a hneď je tu ďalšia...!? Dlhé mesiace nám zaznievali prísne protipandemické opatrenia, ktoré takmer každým týždňom ba dokonca dňom sa stávali ešte tvrdšie, teraz nás denno-denne desia strašné správy z vojnou zmietanej Ukrajiny a okrem toho temer denne prichádzajú správy o rapidnom zdražovaní... a nevieme, čo nás ešte len čaká. Tak radi by sme sa ráno zobúdzali pri nejakej dobrej zvesti a aj večer si išli spokojne líhať s nejakou radostnou správou. Avšak my, Boží ľud, túto dobrú zvesť a radostnú správu máme! Ako jedinečná a večná zvesť zaznieva do každej doby, do každého dňa, každého rána i každej našej chvíľky. Je to úžasné posolstvo, ktoré zohrieva, ktoré prináša do zúfalého srdca človeka jasné svetlo, do ustráchanej duše nádej, do neriešiteľnej situácie východisko, do smutných pomerov radost' a do zdanlivo prehratých zápasov víťazstvo. Je to správa o Božej nekonečnej Láske, mocné Evanjelium, ktoré evanjelista Ján výstižne zhrnul do krásneho veršika: *„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“* Toto dielo záchrany a spásy sám Pán Ježiš dokončil na kríži a svojím následným zmŕtvychvstaním priniesol konečné víťazstvo nad diablom, a teda aj nad hriechom, zlom, nenávisťou, zlosťou, ale aj nad smútkom, bolesťou a všetkým trápením. Táto jedinečná správa znela vtedy, znie aj dnes a bude znieť aj ďalej. A Pán Ježiš chcel, aby túto radostnú zvesť počuli všetci ľudia. Z toho dôvodu vyslal učeníkov do celého sveta dajúc im najdôležitejšiu úlohu, totiž aby oni túto zvesť zanesli do všetkých kútov zeme a ku všetkým národom, aby to, čo počuli od Neho, rozhlasovali hlasne všade. A takými učeníkmi sme dnes my!

My, veriaci ľudia, nie sme tu na tomto svete sami pre seba, ale máme veľké poslanie – misijné poslanie pre svet. Služba zvestovania radostného posolstva nás totiž nečaká len v našich rodinách a zboroch. Jej nedostatkom trpí aj naša spoločnosť a svet okolo nás. V očiach Božích je preto mimoriadne vzácne aj to, čo v prospech šírenia Evanjelia konáme mimo cirkvi, a to v spoločnosti, v bežnom živote, na pracoviskách, v školách, na ulici i všade inde, lebo naše kresťanstvo nie je zvláštnym typom, ktorým by sme žili len cez víkendy alebo v nedeľu, ale po celý týždeň. Okolo nás je množstvo nešťastných ľudí, unudená a zúfalá mládež, rozpadajúce sa rodiny. Neuzatvárajme sa so svojou zvesťou len do našich chrámov. Choďme von! Nech všade okolo nás ľudia počujú evanjelium! Bolo by tragédiou zboru a kresťana, ktorý má skúsenosť so zachraňujúcou Kristovou láskou, keby ju nikdy nedokázal a nevedel aplikovať do služby iným. Nebojme sa, buďme odvážni pre misiu, službu ľuďom. Tak ako bol odvážny aj Dr. Martin Luther, keď z lásky k pravde a z túžby vyvieť ju na svetlo poslúžil svojej dobe a cirkvi mocným svedectvom viery. Nech naše evanjelictvo, naša služba, náš život a naše svedectvo rozhybe náš národ, nech prebúdza spiacich a volá za Ježišom zástupy stratených! V tomto smere žiaľ máme v misijnej službe, ako som už hore uviedol, veľké rezervy. Je bolestivé priznať si, že naše misijné nadšenie akoby ochladlo. Všetci cítime, akoby naše kresťanstvo stratilo vplyv a dopad na praktický život človeka v našom prostredí. Naše evanjelictvo, kresťanstvo je len málo cítiť, je ho málo vidieť ako prirodzenú súčasť života tejto spoločnosti. Spomeňme si napr. na časy Hurbana, keď sa skrze jeho službu a svedectvo hýbal celý národ. Možno sa nám nechce, možno to nevieme, možno sa málo modlíme a možno máme strach púšťať sa do novej služby. Pri myšlienkach zorganizovať živé evanjelizačné podujatia, ktoré by oslovili ľudí vzdialených Pánu Bohu, sme niekedy

zdržanliví alebo sa bojíme, že nás budú považovať za sektárov, a vôbec už nedokážeme pravidelne posielat' a podporovat' misionárov vo svete. Chcem preto všetkých cestou tohto konventu povzbudiť a poprosiť, aby sme v tomto misijnom svedectve boli omnoho viac aktívni. Pán Ježiš nás potrebuje práve teraz, v dnešnej dobe, keď je svet zlý, sebecký a od Pána Boha vzdialený.

Už samotná skutočnosť, že sa v svätý Boží deň vyberieme do kostola, je pre ostatných mocným svedectvom a vzácnou misijnou službou. Keď vidia, že sa v nedeľu pekne vystrojím, vezmem si spevník a v čase i nečase s nadšením idem na svoje obľúbené miesto, už to je pre nich dôkazom, že vo svojom srdci mám uložené niečo, čo naplňa môj život a čo ma robí šťastným. A keď si moji susedia, priatelia či známi zároveň všímajú, že moje chodenie do chrámu ma po všetkých stránkach vedie k statočnosti a k poctivosti, a že jeho ovocím je aj úprimná láska, služba, obetavosť a množstvo ďalších krásnych hodnôt, to je pre nich určite veľká výzva zamyslieť sa vážne aj nad sebou a hľadať cieľ, náplň, pravé poklady a šťastie svojho života. Môj spokojný a šťastný život s Pánom Ježišom, to je zároveň to najúčinnnejšie a najmocnejšie pozvanie iných do chrámu, je vlastne tlmočením Ježišovho pozvania:

„*Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vám dám odpočinutie*“ (Mt 11, 28). Alebo už tu spomenuté: *Pod'te, aj vám dám vodu života!*“ Nebojme sa na služby Božie iných aj priamo pozývať. Dá sa to urobiť veľmi ľudsky, povzbudivo a priateľsky. A keď už príde niekto z pozvaných do kostola, treba si ho všimnúť, ponúknuť mu spevník, byť s ním. Musíme sa naučiť do spoločenstva prijímať aj nových. Málo pamätáme napr. aj na to, že vždy budú prichádzať do kostola nejakí cudzí a je to tragédia, keď títo ako cudzí väčšinou aj z kostola odchádzajú, a to preto, že sme si ich vôbec nevšimli. V liste Efezským práve o takto získaných píše apoštol Pavel, keď hovorí: „*A tak teda nie ste už cudzinci ani príselci, ale ste domáci Boží.*“ (Ef 2, 19).

Učme sa stále viac a viac od Pána Ježiša, ako hľadať a zachraňovať hynúcich. Ak budeme voči nim ľahostajní, ak sa nebudeme o nich s láskou zaujímať, ak sa uzavrieme len do našich chrámov, bude sa naše okolie ale aj naše cirkevné zbory zakrátko podobat' stádu stratených ovečiek, ktoré hynú bez Krista. On, Boží Syn sa znížil, aby zodvihol padlých. Ako dobrý Pastier na nejakú dobu zanechal aj tých deväťdesiatdeväť, ktoré miloval, aby išiel hľadať ovečku stratenú, ktorú tiež miloval, aby ju bezbrannú vytiahol z tŕnia, ošetril jej rany, objal vo svojej nekonečnej láske, privinul k sebe a navrátil späť do košiara. Nemajme pred svojimi očami len seba, ale aj Bohom milovaný svet. Cirkev totiž nie je elitný klub pre vyvolených, pre zaslúžilých členov, pre bezproblémových, len pre nejakú „smotánku“, ale je spoločenstvom, ktoré je povolané evangelizovať, získavať nových učeníkov riadiac sa slovami ap. Pavla: „*Pre slabých bol som slabým, aby som slabých získal; pre všetkých som bol všetkým, aby som zachránil aspoň niektorých*“ (1Kor 9,22). Preto sa nikdy nevyhováraj, brat a sestra! Nehovor, že nemáš na to a že plniť Pánovo poverenie je pre teba priveľmi ťažké. Neargumentuj so slovami, že si neschopný, slabý a hriešny! Aj učenici boli slabí ľudia s chybami, ale Pán Ježiš im veril a povzbudzoval ich. Nech je už životným povolaním veriaceho človeka čokoľvek, získavanie ľudí pre Krista a ich zachraňovanie pred večným zahynutím má byť jeho dominantným poslaním, lebo je to úloha od samotného Pána. Je to aj moja úloha. Nie je to úloha ľahká, ale je to úloha krásna, lebo má za cieľ zachraňovať ľudí pre večný život. Vo svojom okolí môžem svedčiť aj bez veľkých slov, jednoducho čistým životom plným úprimnej lásky. Aj takým spôsobom môžem s veľkým požehnaním šíriť posolstvo, ktoré som prijal od Pána. Možno si to už veľa krát urobil aj ty, milý brat a sestra, keď si v mene Pána Ježiša chorému či trpiacemu utíšil bolesť, keď si pomohol núdznemu, potešujú skleslého, povzbudil unaveného. Možno k tomu vôbec nebolo treba veľa slov, len trochu čistej lásky, priateľského pohľadu, stisku ruky, či úprimného objatia. Pán Ježiš ťa naozaj potrebuje! Koľkí si nevedia pomôcť s bremenom svojej viny, koľkých ťahajú k zemi nie vonkajšie ťažkosti, námaha či chudoba, ale práve vina a hriech. Pán Ježiš nás, svojich služobníkov, posielal aj k takým, možno im ešte nikdy nikdy nepovedal o radostnom posolstve plnom nádeje a o jedinečnej Božej milosti, ktorá zachraňuje hriešnika. Úloha teda ešte nie je splnená, na misijnom poli je ešte práce dosť a dosť.

Hneď prví učenici zobrali poverenie vážne a vyšli zvestovať slovo Božie. Svojím životom začali neúnavne zjavovať Krista. Písmo sväté svedčí, že aj keď to prinášalo mnohé sebazapieranie, Pán Ježiš im pomáhal „*a slovo potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali*“ (Mar 16,20). Títo učenici sa na svoju úlohu dôkladne pripravovali. Pred Turícami sa zišli a ukončili všetky vzájomné rozpory. Vedeli, že inak na ich zvesti požehnanie nespočinie. Jedine vo vzájomnej jednote a v spojení s Kristom. Najskôr sa brat má spojiť s bratom, zbor so zborom, ľudský nástroj má spolupracovať s Božím, všetky myšlienky a plány majú byť podriadené Božiemu Duchu a až potom všetci môžu jednotne svet hlásať radostnú zvesť o Božej milosti. Preto učenici tak úpenlivo na modlitbách prosili za jednotu a za Pánovu pomoc a prítomnosť. Jedine tak mali otvorené dvere k úspechu. Verili Pánovmu zaslúbeniu, že to víťazné ovocie určite príde. A Pán Ježiš hneď od začiatku plnil, čo im zaslúbil, posilňoval ich,

dával odvahu, trpezlivosť a múdrosť a keď potom z neba zostúpil Duch Svätý, diali sa doslova divy a tisíce ľudí sa obrátili za jediný deň.

Budovanie Božieho kráľovstva tu na zemi ani počas Ježišovej doby a ani dnes nie je teda v moci veľkých tohto sveta, nevzniká z rozhodnutia súdnych dvorov, poradných zborov či zákonodarných zhromaždení. Rodí sa len vtedy, keď Duch Svätý, ktorý obživuje a tvorí všetko nové, do prirodzenosti človeka vstúpi prirodzenosť Kristovu. To je jediná moc, ktorá môže našu spoločnosť i ľudstvo povzniesť. A je to krásne, že sa môžeme každý z nás slobodne zúčastňovať na uskutočňovaní tohto obnovujúceho diela každý svojimi darmi ako aj čistým svedectvom viery obnoveného človeka. To je naším poslaním byť „*soľou zeme*“ a „*svetlom sveta*“ (Mt 5,13-14)- prinášať evanjelium - dobrú správu o záchrane z otroctva hriechu a novej šanci pre človeka a pomáhať ľuďom nachádzať cestu k Bohu, a tým k skutočnej radosti. „*My, silní, povolani sme teda znášať slabosti nevládnych a nie v sebe mať záľubu.*“ (Rím 15,1). Nech sú naše vzdelanostné, kultúrne, povahové, kresťansko-výchovné a skúsenostné prednosti akékoľvek, tým všetkým sme v medziach svojich síl povinní slúžiť všetkým, čo toho dostali menej. Ak sme silní, máme podporovať ruky slabých, starať sa obzvlášť o ľudí ustrašených a povahovo narušených, o ľudí, ktorí vedú namáhavý boj s vlastným ja a zápasia s ťažkými skúškami života. Je krásne, keď môžu mať Kristovi skutoční spolupracovníci podiel práve na takomto požehnanom diele. Sme nástroje v Božích rukách, aby sme uskutočňovali zámery Božej milosti a milosrdenstva. Každému je zverená úloha a Boh dáva každému toľko sily a svetla, koľko v svojej dobe potrebuje, aby mohol splniť poslanie, ktoré mu bolo určené. Len vtedy sa budeme môcť stať vôňou života pre život. Len tak sa naša spoločnosť bude meniť.

Pamätajme, že satan sa dnes snaží rôznym spôsobom spoločnosť manipulovať a ľudí oslabiť, aby nevideli a nepočuli Evanjelium. Preto prosíme Pána Boha, aby nám dával stále nanovo opravdivých reformátorov a ľudí zbelených v Písme, ktorí každým slovom a činom vnášajú oživujúcu zvesť Evanjelia do srdiec ľudí. Potrebujeme veriacich učiteľov, ktorí by vedeli v ľudských srdciach prebúdzajú úctu a lásku k Písmu. Potrebujeme verných kresťanov, živú cirkev, ktorá tu nemá byť len pre seba, ale ktorá s Ježišovou láskou ide, doslova kráča za ľuďmi, s túžbou byť užitočná aj pre spoločnosť, pre tento svet, teda tak, ako to Pán Ježiš od nej očakáva. „*Chod'te teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Duchu Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.*“ (Mt 28,19.20). Tieto Ježišove slová aj nás zaväzujú rozbehnúť sa hneď po službách Božích z kostola do každodennej praktickej služby, zaniest' počutú a zažitú posolstvo ďalej, priniesť iným aspoň dúšok z toho prameňa živej vody. Teba, ktorý úprimne veríš, každé služby Božiu vystrájakujú a vysielajú k ďalším. Tam je to pokračovanie služieb Božích, v našich rodinách, na našich pracoviskách, na ulici... Tam má rozkvitať a tam má ovocie prinášať dielo Evanjelia, ktoré sa aj v spoločnosti prejavuje ako oživujúca, prenikavá zásada a ako životodarná duchovná moc. Ak sa srdcia otvorila tomuto nebeskému vplyvu, stanú sa tieto zásady živým prúdom vody na púšti a prinesú hojnú úrodu tam, kde je dosiaľ všetko púste a prázdne. „*Chod'te...!*“, takto medzi ľuďmi vysielala Pán Ježiš aj nás. Cirkev bez takejto misie je ako les bez stromov, ako koryto rieky bez vody, ako slnko bez hrejúcich lúčov... ako chrám bez ľudí. Ak však cirkev zostane oddaná svojmu poslaniu a bude číť svojho Pána, potom niet moci, ktorá by sa mohla postaviť proti nej, potom bude nielen sama prežívať dobu nesmiernej radosti a potom bude môcť byť aj nevysloviteľným požehnaním pre spoločnosť i pre celý náš národ.

Pohl'ad na život a prácu v jednotlivých cirkevných zboroch MYS ECAV v roku 2021

Milé sestry a milí bratia, delegáti výročného konventu Myjavského seniorátu, dnes chceme predovšetkým spoločne poďakovať Pánu Bohu, že nám On aj napriek ďalšiemu ťažkému roku doprial, aby sme sa mohli spoločne tešiť aj z tých najmenších podujatí, ktoré akýmkoľvek spôsobom oslovili a pozvali iných na cestu za Pánom Ježišom. Nech aj nasledovné správy z jednotlivých zborov sú dôkazom toho, že sme pre plnenie Jeho úlohy aj v ťažkých a obmedzených podmienkach s Božou pomocou veľa užitočného urobili a nech nám tieto informácie tlmočia to, čo nám po našich zboroch vďaka našej horlivosti prinieslo radosť, úžitok a požehnanie a čo je aj napriek spomenutým zarmucujúcim číslam viditeľným znakom toho, že cirkev Pánova tu medzi nami predsa žije a pracuje.

CZ Brezová pod Bradlom

Život v cirkevnom zbore sa v uplynulom kalendárnom roku tak, ako v celej spoločnosti niesol v striedaní sprísňovania a uvoľňovania opatrení v súvislosti so šírením koronavírusu. Do značnej miery to znamenalo neistotu, postupne rastúcu netrepezlivosť až znechutenosť. Na druhej strane si ako veriaci ľud uvedomovali, aké dôležité je nielen ústami, ale predovšetkým srdcom vyznávať a úprimne prežívať slová žalmistu: „Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou.“ V čase zákazu konania verejných služieb Božích členovia CZ Brezová pod Bradlom prežívali „virtuálne“ spoločenstvo prostredníctvom TV Brezová, ako aj cez facebookovú stránku cirkevného zboru. Poveľkonočné uvoľňovanie opatrení bolo pre nich veľkou radosťou zo vzájomných osobných stretnutí a spoločenstva, aj keď sa nieslo vo veľkej opatrnosti. Vďaka Božej dobrotivosti a láske sa v nedeľu 4.7.2021 konala Konfirmačná slávnosť, kde sa 15 mladých ľudí – 6 dievčat a 9 chlapcov priznalo k viere v Trojjediného Pána Boha. Zvestou slova Božieho na konfirmácii poslušil brat farár Štefan Kišš. V nej znelo povzbudenie k odovzdaniu nášho života do Božích rúk v každej chvíli. Veď On je Ten, ktorý má moc bezpečne nás sprevádzať plavbou nášho života. Predposledný júlový týždeň sa konal denný detský tábor v Priepasnom. Počas piatich dní sa účastníci tábora zmenili na Klub pátračov. Na základe Božieho slova postupne nachádzali stopy, ktoré im jednoznačne ukázali, že všetko, čo Pán Ježiš robil je jasným dôkazom, že nebol obyčajným človekom, ale Božím Synom. Pri pátraní spoznávali krásnu prírodu, vytvorili si vlastný ďalekohľad či náramok s menami. Tábor ukončili na nešporných službách Božích u Mosnáčkov. Prežili mnoho radosti, aj keď predsa na bohoslužbách nastala chvíľa, kedy sa účastníkom nešporných služieb Božích tisli slzy do očí, a to pri rozlúčke so sestrou farárkou Zuzanou Durcovou a jej rodinkou. Posledný júlový týždeň dvadsaťpäť detí z cirkevného zboru prežívalo päť dní v Perzskej ríši. So záujmom a zvedavosťou počúvali pútavý príbeh o Ester. Druhá septembrová nedeľa opäť patrila službám Božím v prírode v nádhernom prostredí Matejkovej. Pán Boh sa aj v tomto roku o Brezovanov postaral. Prežili krásny deň požehnaný nielen slniečkom a teplom, ale aj spoločenstvom pri Božom slove, ktoré volalo k rozhodnutiu pre život s Ním. Deti si vypočuli zaujímavý misijný príbeh. Po čase obmedzených stretávaní bolo vzácnosťou spoločne sa porozprávať a vnímať dôležitosť Božej rodiny. Obohatením popoludnia bola aj návšteva brata farára Branislava Balcu, ktorý prítomným porozprával o svojom rodnom cirkevnom zbore v Kysáči na Dolnej zemi.

Druhý septembrový piatok sa v ovocnom sade pod kostolom stretli mladí ľudia z okolia. Prišli na pozvanie mládežníckeho klubu iSKejp412, ktorý toto stretnutie pripravil v spolupráci s domácim cirkevným zborem. Hostami boli manželia Sergej a Alica z Nových Zámkov. Alica v krátkosti spomenula svoju prácu psychologičky v centre pre drogovú závislosť – Teen Challenge Slovakia, n.o. a Sergej vyrozprával svoj životný príbeh. Krásu hudby ako vzácneho Božieho Brezovania mohli vnímať počas dvoch koncertov, ktoré sa uskutočnili v ich chráme Božom. Prvý sa konal v posledný júlový deň, kedy sa mohli započúvať do hudby veku melanchólie v podaní hudobného zoskupenia Ensemble Thesaurus Musicum. Pod názvom „Našiel som si v širom poli“ sa konal septembrový koncert, ktorý bol venovaný dvom vzácnym osobnostiam, a to generálovi M.R.Štefánikovi a hudobnému skladateľovi Mikulášovi Schneiderovi-Trnavskému. Prítomní prežili vzácne dojemné chvíle pri počúvaní piesní v podaní mužského speváckeho zboru Danubius Octet Singers, ktoré bolo sprevádzané umeleckým slovom herečky Božidary Turzonovovej. 9.septembra sa cirkevný zbor zapojil do celoslovenskej spomienky pri príležitosti Dňa obetí holokaustu a rasového násillia s názvom „Nezabudnutí susedia“. Prečítané boli mená ľudí za ktorými boli a sú ľudské príbehy, vzťahy, hodnoty, bolesť a utrpenie. Ďakovali za tých, ktorí obetavo pomáhali, prejavovali lásku, spolupatričnosť a dokázali sa postaviť voči zlu a neznášanlivosti. Je výzvou i dnešných dní, nepozerať sa na človeka na základe jeho príslušnosti k národu či ku konfesii a ani takéto snahy nepodporovať, ale dokázať povedať zlu jasné nie a svojim osobným postojom poukázať na dar života ako na vzácny a výnimočný Boží dar.

CZ Bukovec

Cirkevný zbor v Bukovci patrí medzi najmenšie v Myjavskom senioráte. Rok 2021 sa dosť podobal roku predchádzajúcemu, čo bolo tiež veľmi náročné ako po duchovnej tak i po finančnej stránke. V Bukovci veriaci fungovali iba v možnostiach opatrení, ktoré neboli priaznivé na plnohodnotný život v zbore ako to bolo pred samotnou pandémiou. Plánované práce boli žiaľ pozastavené, nakoľko sa nevedelo, ako bude na tom zbor finančne na konci roka, pričom aj veľa ďalších zborov malo problém zaplatiť odvody do vyšších COJ a zároveň platiť aj zvyšované režijné náklady. Zbor zostal iba na udržiavacom móde a organizovalo sa iba to najnutnejšie.

Ohliadnuc sa späť si Bukovčania uvedomili, že sa vždy oplátilo dať spoločne všetky sily dohromady, hlavne vtedy, keď boli úrodné roky a keď sa mohlo takto s pomocou Božou toho veľa vykonať, za čo sú Pánu Bohu vďační. Aj keď v roku 2021 sa v ich obci k ECAV na Slovensku prihlásilo 239 ľudí, čo je o 40 menej, ako v roku 2011, odráža to reálny stav evidovaných členov. Je pravda, že tam majú aj mnoho „cezpoľných“ členov, hlavne v zahraničí, ktorí si svoju príslušnosť k Evanjelickej cirkvi vážia. Bukovčania uvidia, ako sa to všetko zase opäť naštartuje aj s novým presbyterstvom a novou sestrou dozorkyňou. Bude to určite náročné, ale spoločne veria, že Pán Boh ich spoločnú snahu požehná a nejaké to ovocie viery dozreje.

CZ Častkov

Mottom, ktoré charakterizovalo život a prácu minulého roka v cirkevnom zbore, bolo vyznanie Žalmistu zo Žalmu 139, 1-4. Pán Boh je ten, ktorý nás dokonale pozná. On jediný nás pozná dokonale a nemožno nič pred Ním skryť, i keby sme to niekedy chceli. Pred ľuďmi to občas vyjde, i keď pravda vždy vyjde najavo, napriek tomu, že nám sa to čakanie na spravodlivosť vidí neraz prídlhé. On vidí, kedy je dobré si nás rozmaznávať, ale i to, kedy potrebujeme Otcovské napomenutie ako jednotlivci, ale i ako spoločenstvo Kristovho tela cirkvi – cirkevného zboru. V mnohých ťažkých časoch, najmä počas prenasledovania kresťanov, sa museli stretávať na tajných miestach, neraz tajne po domoch, stodolách, v prírode, veľakrát hlboko v horách s jedinou úprimnou túžbou počúvať zvesť Božieho slova a vytvárať spoločenstvo bratov a sestier, ktorí sú si vzájomnou oporou a pomocou, keď ten druhý potrebuje.

V čase pokoja a náboženskej slobody sa zbožný ľud mohol pokojne stretávať v kostoloch a tam prichádzať oslavovať Trojjediného Pána Boha. Nevedeli sme si ani len predstaviť situáciu, že by naše kostoly zostali zatvorené. Pán Boh aj cirkevný zbor Častkov v roku 2021 previedol takouto skúsenosťou, keď sa veriaci po prvý krát v novom roku stretli k službám Božím až v 3. nedeľu po Veľkej noci, a potom od 15. nedele po Sv. Trojici – až do konca roka sa služby Božie v Častkove vybavovali na dvakrát, nakoľko nechceli vylúčiť zo spoločenstva nezaočkovaných (pokiaľ to opatrenia Covid-19 dovoľovali). Na Štedrý večer opäť už druhý rok zostal chrám zatvorený. Služby Božie i s krátkym programom detí Častkovania dopredu natočili a zverejnili na facebookovej stránke zboru.

Pandemická situácia po celý rok ovplyvňovala i účasť na službách Božích. Napriek tomu, že sa niekoľko týždňov k Službám Božím Častkovania nestretávali, brat farár sa snažil, aby Božie slovo znelo a pôsobilo vo všetkých domácnostiach zboru. Počas nedeľ, keď sa služby Božie nekonali, v papierovej forme bola do každej domácnosti doručená kázeň Božieho slova i s programom domácej pobožnosti na danú nedeľu. Asi sa už potrebovali vrátiť sa k tomu, čo pre predkov bolo neodmysliteľnou súčasťou každodenného života viery. Členovia častkovského cirkevného zboru si našli cestu i spôsob aj k tomu, aby ani po finančnej stránke cirkevný zbor v Častkove nestrádal a mohol fungovať. Kiežby i táto skúška viery a oddanosti voči Pánu Bohu bola aj pre tento zbor duchovným posilnením a povzbudením k novej horlivosti.

Ach, zostaň s nami, verný Ježiši, Pane náš, nech vo viere sme pevní, zbav zlého všetkých nás. (ES 259,6)

CZ Hlboké

Aj keď sa hovorí, že rok sa roku podobá ako vajce vajcu, predsa každý so sebou prinesie niečo nové, preskúša skúsenosti z toho predchádzajúceho a zároveň pripraví človeka aj k roku budúcemu. Rok minulý, ako aj predchádzajúci, a tak ako aj všade inde, bol aj v Hlbokom poznačený pandémiou Covidu 19, čo ochromilo život a prácu nielen cirkevného zboru ale i ostatných spoločenských organizácií, lebo sa ľudia nemohli pravidelne a masovo stretávať. Keďže sa v časti roka v kostoloch nemohli vykonávať verejné služby Božie a v Senici vysielali pobožnosti ku každej nedeli prostredníctvom lokálnej televízie, mnohí Hlbočania i ďalší, čo by aj tak neprišli do kostola, mohli sledovať pobožnosti cez obrazovku. V prvom polroku zbor bol ešte administrovaný zo Senice. Keďže administrátor zboru Juraj Šefčík, farár senický 31. júlom uvoľnil senický cirkevný zbor, v dohovore s hlbockým cirkevným zborom a Dištriktuálnym biskupským úradom ECAV bol ku dňu 1. augusta menovaný za námestného farára v Hlbokom.

Diania v zbore boli úplne podmienené situácií s pandémiou. Aj napriek tomu sa všetky úkony konali s počtom povolených účastníkov OP. Účasť na stretnutiach bola zároveň evidovaná, ako to bolo prikazované. Pohreby sa nekonali z kostola, ale priamo na cintoríne.

Počas roka cirkevníci dúfali, že odpoveď na poslanú žiadosť o finančnú podporu na opravu organu, bude kladná. Odpoveď však prišla záporná s poznámkou, že sú v danej situácii aj podstatnejšie veci, ako oprava kostolných organov, čo museli Hlbočania akceptovať a tým pozastaviť prípravy na generálnu opravu organu. Aspoň z Trnavy z TTSK dostali kladnú odpoveď a dotáciu vo výške 1.900.- Eur, čo využili na výmenu kompresorového agregátu do organu a na výrobu 26 nových píšťal z adekvátneho kovu. Ostatné zákroky pri oprave organu budú musieť počkať.

Už počas leta bola zborová verejnosť vyzývaná k zápisu konfirmandov, no žiaľ sa ani do konca roka ani jeden neprihlásil. Rovnako aj obecným rozhlasom bola verejnosť vyzývaná k uhradeniu si cirkevných členských príspevkov, prípadne začleneniu sa do zboru. Prihlásili sa piati, no nie domáci, ale prísťahovaní, vrátane farára s manželkou. Z 307 zaregistrovaných si svoju povinnosť ohradilo len 199 a ďalších 108 žiaľ zostalo v reste.

Ku koncu roka, k Pamiatke posvätenia chrámu, pripravil námesný farár historickú výstavu v kostole. Pozrieť si ju počas dvoch mesiacov mohla nie len zborová verejnosť, ale aj ktokoľvek, kto prejavil záujem z obce i okolia.

Presbyteri sa počas roka snažili dbať o veľkú farskú záhradu kosením trávy a odvozom pokosenej trávy. O staré zanedbané stromy sa, nakoľko čas a sily dovoľovali, staral námesný farár s manželkou, ktorá si nakoniec, už v tomto roku, znášajúc napílené konáre zlomila v lakti ľavú ruku, až bola nutná operácia.

Za všetko, čo sa dalo vykonať a vykonané bolo, patrí vďaka všetkým ochotným členom zboru, no predovšetkým Pánovi cirkvi, ktorý dával vnuknutia k zapájaniu sa do duchovného i fyzického života v zbore.

CZ Holíč

Aj CZ Holíč má za sebou ďalší ťažký rok spôsobený pandemiou. Covid19 zasiahol snáď každú oblasť života cirkevných zborov. Mnohé rodiny prišli o svojich blízkych a zbory o veriacich. Zrušené alebo kapacitne obmedzené boli služby Božie, oklieštené vyučovanie náboženstva a konfirmačnej prípravy, obmedzené pastorálne návštevy, obmedzený počet ľudí na pohreboch, ďaleko nižšie príjmy cirkevných zborov..., všetko toto zapríčinil malý, voľným okom neviditeľný a predsa silný nepriateľ.

Pri pohľade na oklieštený duchovný život cirkevného zboru za uplynulý kalendárny rok však Holíčania nereptajú, ale ďakujú Pánu Bohu za to, že sa o nich staral, žehnal im, chránil ich, preukazoval milosť a pomáhal objaviť nové možnosti a spôsoby, ako zvestovať a prijímať evanjelium. Prvé služby Božie v roku 2021 boli bez účasti veriacich na 1. slávnosť veľkonočnú a mohli sa uskutočniť vďaka miestnej Česko-slovenskej regionálnej televízii a Mestského úradu Holíč, ktorý prenos a s ním spojené náklady zafinancoval. I keď sa veriaci dlho nemohli spoločne stretávať na bohoslužbách v chráme, nezostali bez Božieho slova. Mnohí členovia zboru popri rozhlasových, televíznych prenosoch sledovali i on-line služby Božie na YouTube, alebo si prečítali domácu pobožnosť na stránkach ECAV. Hoci sú viacerí už vekom starší, sú v tomto smere obdivuhodne šikovní. Prispôbili sa situácii, pričom sa Pána Boha sa naučili oslavovať aj novým spôsobom.

Vzhľadom na epidemiologickú situáciu sa nemohla slávnosť konfirmácie uskutočniť v poslednú aprílovú nedeľu, ako je v zbore zaužívané, ale konala sa v lete, v 7. nedeľu po Svätej Trojici. Konfirmované bolo po prvýkrát v histórii zboru iba jedno dievča.

Pandémia sa podpísala i na vyučovaní náboženstva. 1. stupeň ZŠ nastúpil na prezenčné vyučovanie 8. 2. a 2. stupeň až 19. 4. Z tohto dôvodu sestra farárka oslovila žiakov i rodičov 2. stupňa s ponukou dištančného vzdelávania. S ich súhlasom sa žiaci koncom februára začali učiť dištančne, a to za pomoci známej aplikácie Zoom.

Keď to zlepšená pandemická situácia umožnila, začala sa znovu stretávať aj mládež. Popri biblických témach si mladí ľudia našli čas i na zábavu, pričom hrali hry, súťažili a počas leta si takmer na každej mládeži spoločne grilovali. Už druhým rokom sa im žiaľ nepodarilo zorganizovať biblický tábor. Deti majú zaužívané, že počas tábora sú ubytované na fare a trávia spoločne všetok čas, a to minulý rok nebolo z hygienických, epidemiologických a kapacitných dôvodov možné. Namiesto tábora spolu s mládežou však pripravili pre deti a ich rodičov biblicko - športové popoludnie spojené s opekačkou, ktoré Pán Boh požehnal a všetci - malí i veľkí boli spokojní.

Aj Holíčania majú za sebou ťažký rok, ktorý decembrom 2021 neskončil. Žiaľ ku covidu sa v tomto roku pridala i vojna. Kiež nikoho toto všetko nelomí, ale naopak privedie k bližšiemu primknutiu sa k nášmu Stvoriteľovi, naučí sa o Neho opierať, u Neho hľadať ochranu, pomoc a istotu viery, že ani že „ani smrť, ani život, ...ani prítomnosť, ani budúcnosť... nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (R 8,38-39).

CZ Kostolné

Rok 2021 bol pre členov CZ Kostolné citeľný hneď dva krát, a to od Nového roku do polovice apríla 2021, a od 28.novembra 2021 do 5. decembra 2021, kedy v zbore pre pandemické udalosti neprežívali naplno Božie udalosti a veriaci museli byť opäť stiahnutí z verejného aj duchovného života. Napriek tomu sa sestra farárka snažila byť v kontakte s bratmi a sestrami, a to mailom alebo telefonicky, pričom sa vzájomne povzbudzovali a posilňovali Božím slovom a modlitbami. Vďační boli najmä tí bratia a sestry, ktorí potrebovali duchovnú pomoc a psychickú podporu.

Aj keď bol duchovný život v zbore obmedzený, mali v zbore krsty, konfirmácie, sobáš, dorast a mnohé ďalšie aktivity a okrem toho na pôde zboru prebiehal seniorálny konvent MYS i modlitebné spoločenstvo MYS. Na poslednej ceste do večnosti odprevadili 16 bratov a sestier z cirkevného zboru. Štatistika bohoslužobných úkonov, ako všade inde, aj v Kostolnom najmä kvôli corone poklesla.

Dlhodobým problémom v CZ Kostolné aj naďalej zostáva nezaujem o adventné a pôstne večierne, o stredotýždňové bohoslužby. Ďalším problémom je nezaujem o prácu s deťmi (detská besiedka), nakoľko deti v zbore majú. Tu vidieť potrebu omladiť cirkevný zbor – a to najmä presbyterstvo, aby bola väčšia podpora pre prácu s deťmi a mládežou. Keďže veriach v Kostolnom čakajú rozsiahle práce a opravy kostola, fary, hospodárskej budovy ako aj záverečné práce na zvonici, to si tiež bude vyžadovať ochotných a obetavých pracovníkov.

Podľa sčítania zbor poklesol o 70 členov. Dôvody boli nasledovné: odsťahovanie sa, evidovanie ľudí z iných zborov, čo bolo potrebné upraviť, úmrtia, a v neposlednom rade to boli aj neplatiči cirkevného príspevku, no vďaka Bohu nie vo veľkom rozsahu.

Sestra farárka zároveň bola aj napriek ťažkému roku vďačná všetkým bratom a sestrám, presbyterom, cirkevníkom a funkcionárom za ich službu v zbore, za ich čas i námahu. Výzvou do budúca opäť zostáva práca s deťmi a mládežou, spolupráca rodín z kopaníc, väčšia angažovanosť cirkevníkov z matkocirkvi, ďalej zabezpečenie kostolníčky a oslovenie mladších cirkevníkov do presbyterstva. Aj keď sa cirkevný zbor znižuje, stále ho reprezentujú verní pracovníci na vinici Pánovej, ktorým záleží na kresťanskom živote v rodine aj v cirkvi. Čo všetko sa podarí urobiť v tomto roku, záleží na okolnostiach, ktoré prídu. Veriaci v Kostolnom však chcú urobiť všetko preto, aby boli hodní Božej odmeny.

CZ Košariská - Priepasné

Cirkevný zbor Košariská – Priepasné po duchovnej stránke pôsobil aj v minulom roku požehnané. Okrem pravidelných aktivít zboru sa konala aj oslava 150. výročia založenia zboru, na ktorú si zbor pozval ako slávnostného kazateľa brata dištriktuálneho biskupa ZD Jána Hroboňa. 21.7.2021 sa konala pietna spomienka na generála M. R. Štefánika pri príležitosti 141. výročia narodenia, na ktorej už bola prítomná aj nová sestra farárka Vladimíra Balcová. 1.8.2021 sa totiž začala nová etapa cirkevného zboru, ktorý sa rozlúčil so sestrou farárkou Zuzanou Durcovou a privítal novú sestru farárku Vladimíru Balcovú. Nakoľko nová sestra farárka nastúpila na materskú dovolenku, od 10.8.2021 cirkevný zbor administrovali bratia farári Ján Lichanec a Branislav Balca.

Do služieb Božích začali v zbore zapájať aj konfirmandov. Na náboženstvo v ZŠ Košariská sa prihlásilo 14 detí. Slávnostné služby Božie sa konali na pamiatku posvätenia chrámu, kedy vystúpila aj Zvonkohra. Vianočné sviatky v Košariskách aj napriek pandémie mali požehnané, pričom na Štedrý večer brat farár Balca vykonal Služby Božie 3x. Na Službách Božích vystúpilo aj 15 detí, ktoré recitovali svoje básne. Sviatky im spríjemnila svojou hrou kapela rodiny Borovských a hudobník brat Osuský z Priepasného hrou na trúbku. Biblické hodiny sa konali pravidelne v utorky. Na nich sa preberal 2. list Timoteovi. Na konci júla sa konal aj detský tábor v Priepasnom.

Pokrstených bolo 9 detí a zosnulých 12. Medzi zosnulými boli aj funkcionári cirkevného zboru. Takže zbor prežíval veľmi ťažké chvíle. Za dospelých členov cirkvi boli prijatí 10 mladí členovia zboru, z toho 5 chlapcov a 5 dievčat.

Pracovalo sa aj na poli hospodárskom. Bola dokončená rekonštrukcia elektrickej siete v chráme, chrám bol vymaľovaný. Vyhotovený bol aj nový nápis nad oltárom. Vymaľovaný bol aj farársky byt a vymenené boli niektoré prvky v byte. V lete CZ požiadal o dotáciu z Nemecka na výmenu vstupných dverí do fary, nakoľko tieto boli pôvodné a už neplnili svoj účel. Z Nemecka dostali dotáciu v hodnote 1000 Eur. Následne, aj vďaka mnohým ďalším darcom – členom CZ, pristúpili k výmene vstupných dverí. Konalo sa aj množstvo brigád, pri ktorých veriaci vypratávali hospodárske budovy na farskom dvore, či pripravovali palivové drevo. Vedenie CZ je vďačné za každého, kto pridal ruku k dielu.

CZ Krajné

Vstup do nového roka 2021 bol aj v cirkevnom zbore Krajné iný, ako po mnohé roky predtým. Bratia a sestry sa žiaľ ani na prelome rokov nemohli stretnúť na fare, ako to bývalo zvykom, aby sa rozlúčili so starým rokom a privítali rok nový. Opatrenia proti Covidu- 19 to nedovolili. Zato 10. januára sa malá štvorčlenná skupinka vybrala na menšiu turistiku na Plešivec. Aj napriek zlej pandemickej situácii mladí bratia a sestry sa snažili potešiť „starkých“ v DD Adonis v Krajnom, kde 22. apríla boli zablahoželať a pozdraviť kultúrnym programom 100. ročnú babičku. 21. mája sa skupina dorastencov a mládežníkov vybrala na bicykloch na Hlaváč, kde sa v podobnom zložení stretli opäť 30. mája pri ohníku a mládežníckych chválach, pričom nechýbali chutné špekáčiky a slaninka. Pekné počasie dňa 2. júna vytiahlo mladé rodiny a starších mládežníkov na dlhšiu vychádzku na Čachtický hrad. Júnový mesiac bol na stretnutia bohatší. 4. júna sa konalo výročné stretnutie presbyterstva, 17. júna prišli CZ Krajné navštíviť priatelia z centra sociálnych služieb z Kostolnej – Záriečia. 20. júna všetci občania Krajného a okolia, ktorí boli chytiví umenia a histórie, sa mohli pokochať a kultúrne načerpať v krajnianskom chráme Božom, ktorý navštívila známa umelkyňa Božidara Turzonovová a desaťčlenný mužský spevácky zbor z Bratislavy. Títo vzácní hostia priblížili prítomným osobný život i starosti veľkej osobnosti Milana Rastislava Štefánika.

Slávnostnú konfirmáciu mali konfirmandi po troch rokoch 27. júna a po dvoch rokoch prípravy 12. septembra. Besiedkari sa tešili na prázdninový letný tábor. Aj keď nemohli spať na fare, každé ráno od 11. do 16. júla sa farský dvor naplnil detským džavotom. V júli zase mládežníci odišli výletovať na ďaleký východ Slovenska do Palína. 8. novembra domáci cirkevníci privítali na SPK bratov farárov a sestry farárky z nášho seniorátu i hostí z Hontianskeho seniorátu. V decembri, tak ako každý rok, venovali jednu nedeľu klientom a pracovníkom z komunitného centra pre autistov Drahuškovo. Koncert a tradičný predaj výrobkov na ich podporu sa žiaľ nemohli uskutočniť, ale namiesto toho sa vyhlásila zbierka v kostole. Starčekovia a starenky v DD Adonis sa potešili na Štedrý deň návštevy piatich koledníkov z cirkevného zboru.

CZ Myjava

Myjavský cirkevný zbor prežíva veľmi komplikované obdobie svojho reštartu po každej stránke. Na jednej strane je to už druhý rok, v ktorom sa cirkevný zbor administroval a na druhej strane rok, v ktorom sa zbor ocitol na hranici finančného prežitia a pokrytia aspoň nevyhnutnej réžie, pričom stojí pred finančne nákladnou rekonštrukciou fary, aby v nej mohol pulzovať život farskej rodiny ako aj všetkých misijných podujatí. Preto v rámci covidových opatrení boli vykonané nevyhnutné veci, pričom nepulzoval život s misijnými podujatiami. Aj ťažké časy má Boh v rukách, aby práve v ťažkých časoch mohla rásť túžba po lepšom, po novom, po obnove cirkevného zboru ako aj bratsko-sesterských vzťahoch. Preto prorok Ezdráš hovorí – „Kto je medzi vami zo všetkého Jeho ľudu, nech bude s ním jeho Boh a nech ide do Jeruzalema v Júdsku a nech buduje dom Hospodina, Boha izraelského“ (Ezdr. 1,3). Tieto slová povzbudzujú pre situáciu, kedy nebude veľa, možno bude málo tých, ktorí zahoria pre evanjelium. To znamená, že na každom jednom záleží. Sčítanie obyvateľov ukázalo, že k CZ v Myjave a okolitých obciach sa hlási 5372 evanjelikov, čo je veľký potenciál pre CZ viesť týchto ľudí k tomu, aby sa hlásili nielen slovom, ale aj činom.

Služby Božie boli v kompetencii brata farára Ľubomíra Batku, ktorý bol menovaný za námestného farára do CZ Myjava 1. decembra 2020. Od 7. januára sa administrátorom CZ stala sestra konseniorka Iveta Vachulová. V CZ momentálne chýba fungujúce presbyterstvo, revízna komisia ako aj ďalšie výbory, ktoré nebolo možné voliť počas obmedzenia konania zborových konventov. Do funkcie administrátora zborového dozoru bol 15. marca 2021 predsedníctvom MYS poverený brat Peter Talába, ktorý sa podujal venovať veľa času administratíve CZ. Na službách Božích vypomáhali aj okolití farári ako aj kantori, za čo im patrí srdečné poďakovanie.

11. júla po službách Božích sa konala symbolická spomienka, 100. výročie odhalenia prvého slovenského pomníka gen. M. R. Štefánika. V rámci služieb Božích sa nezabudlo ani na najstarších a k 90-tim narodeninám sa zablahoželalo dlhoročnému z borovému funkcionárovi br. Jaroslavovi Sandanusovi.

Radost' CZ je určite v stabilnej práci na školách. V školskom roku 2020/2021 vypomáhala ev. náboženstvo vyučovať 6 vyučujúcich (5 knázi), keďže v jednom čase sa učili 3 separátne vyučovacie hodiny. Od školského roka 2021/2022 veľkou pomocou sa stala kmeňová učiteľka na Základnej škole Viestova sestra Júlia Lajdová. Na náboženskú výchovu prichádza 281 detí.

Avšak aj napriek sa zhoršujúcej situácii na sklonku roku 2021 sa konali v chráme Božom 4 adventné koncerty. Tieto koncerty tak, ako za posledných 17 rokov pripravovalo Centrum tradičnej kultúry v Myjave. V ich réžii bol opäť výber interpretov, hudobných zoskupení ako aj príprava

občerstvenia pre účinkujúcich. Cirkevný zbor mal v kompetencii prípravu priestoru kostola ako aj fary na prezliekanie účinkujúcich. Koncerty sa konali bez prítomnosti verejnosti a boli sprostredkované televíziou Myjava ako aj prostredníctvom Myjavskej veže do okolia.

Cirkevný zbor spustil v minulom roku finančnú zbierku, ktorá bude potrebná na rozsiahlu rekonštrukciu fary (voda-plyn-kúrenie a elektro a taktiež obe kuchyne a kúpeľne). Bol vymaľovaný kaplánsky byt v bočnom krídle za zborovou sieňou. V roku 2021 prebehli dve preberacie konania, ktoré zorganizoval MYS pod vedením brata seniora M. Hvožďaru a brata dozorca V. Malého. Manželia Mišiakovci sa ani jedného preberacieho konania nezúčastnili a naďalej sú držiteľmi kľúčov od objektu CCVČ. Bratislavský byt Sibírska – po vypratí neporiadku a starých nábytkov v roku 2020 bol prázdny a neobývaný, bude potrebné vykonať rekonštrukciu vnútorných rozvodov elektroinštalácie. Na fare sa vyčistili všetky obvodové ríny a opravil spoj strešného vtoku do zvodového potrubia na rohu budovy, ktorý zatekal.

S modlitbou, aby Pán Boh vzkriesil nový začiatok v tomto CZ Myjava s úprimnou vďakou vydávame počet, lebo sme neúčinní služobníci.

CZ Prietrž

Počas života každý jeden človek prechádza rozličnými momentmi a udalosťami, ktoré nás ovplyvnia, poznačia neraz i na ďalšie obdobie a niekedy i na zvyšok života. Naučiť sa prijať z Božej ruky všetko, dobré i to ťažké je celoživotnou školou našej viery. K tomu povzbudzuje aj Žalmista slovami: „Uvaž na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.“ (Žalm 37,5). V duchu týchto slov všetci prietržskí evanjelici s pokorou prežívali okolnosti spojené s pandemiou Covid-19, ktoré v tomto roku výrazne ovplyvnili život a prácu v ich cirkevnom zbore. Už počas Vianočných sviatkov 2020 musel zostať chrám Boží zatvorený, veriaci si sviatky Kristovho narodenia mohli zasvätiť doma, v kruhu svojich rodín. Tak bolo tomu aj počas Veľkej noci, pričom k službám Božím sa v roku 2021 zišli po prvý krát až 25. apríla, v tretiu nedeľu po Veľkej noci. Takýto niekoľkomesačný zákaz služieb Božích si nepamätajú ani najstarší členovia zboru. A práve takto chce Pán Boh ľudu niečo veľmi dôležité pripomenúť. Vrátiť sa k tomu, čo bolo neodmysliteľnou súčasťou života predkov. Každý jeden deň si ako rodina sadnúť k stolu a spoločne nielen jesť, ale spoločne sa aj modliť. Ďakovať Pánu Bohu za Jeho nekonečnú milosť, vkladať život do Jeho rúk, spoločne si spievať nábožné piesne, čítať si Božie slovo. Z začať robiť to, na čo sa v mnohých domácnostiach zabudlo.

Vďaka Pánu Bohu mohol cirkevný zbor uplynulý rok zorganizovať slávnosť konfirmácie. V 7. nedeľu po Svätej Trojici krstnú zmluvu potvrdili a po prvý krát sviatosť Večere Pánovej prijali 2 chlapci a 2 dievčatá, pričom všetci boli oblečení v prietržskom kroji. O týždeň neskôr, v 8. nedeľu po Svätej Trojici si po 50 a viac rokov pripomenulo svoj konfirmačný sľub 5 mužov a 6 žien, ktorí boli konfirmovaní v roku 1969 a 1970. Pokiaľ to opatrenia dovoľovali, Prietržania sa snažili využiť každú možnosť ku stretnutiu v ich chráme.

Čím všetkým si svoj ľud Hospodin chce aj v tomto zbore ešte preskúšať nevedia, ale chcú aj naďalej s dôverou prijímať hore uvedenú výzvu Žalmistu: „Uvaž na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.“

CZ Senica

V 2021 roku bol život spoločenstva v CZ Senica ovplyvnený tromi významnými vplyvmi:

1./ Pandémia vírusu covid19. Rovnako, ako vo všetkých zborech seniorátu, v senioráte, v celej cirkvi i v spoločnosti bol aj život senického spoločenstva veľmi obmedzený.

Napriek tomu mohli so Slovom Božím prichádzať k svojim členom. Cez miestnu televíziu TV SEN pravidelne vysielali Služby Božie. Z CZ Senica boli 25. apríla odvysielané aj rozhlasové Služby Božie.

2./ Zmena v obsadení kňazskej stanice. Po vyše dvadsiatich rokoch pôsobenia sa br. farár Juraj Šefčík rozhodol odísť zo služby v senickom zbore, pričom mu veriaci poďakovali za jeho mnohoročnú obetavú prácu. Brat farár neodíšiel do úplného dôchodku, ale do susedného cirkevného zboru Hlboké, kde by ešte rád poslužil v práci na Božej vinici. Od 5. októbra prišiel do zboru po voľbe za zborového farára br. farár Ján Čermák.

3./ Oprava fary. Práce na oprave fary zbor zamestnali v druhej polovici roka. Z Božej milosti mohli pripraviť bývanie pre nového br. farára a opraviť zborovú sieň. Za poslednou vetou sa skrýva veľmi veľa námahy. Veľkú časť prác vykonali Seničania svojpomocne, za čo patrí vďaka ochotným bratom a sestrám. Viaceré opravy boli finančne náročné. Podarilo sa im ich zvládnuť vďaka štedrosti členov zboru.

V modlitbe aj naďalej Seničania prosia, aby Pán Boh popriľ uvoľnenie, aby mohli rozvinúť prácu v ich spoločenstve, ale modlia sa aj o to, aby sa Evanjelium mohlo hojne šíriť i v celej cirkvi ako aj v spoločnosti.

CZ Senica - Čáčov

Akoby udalosti spomenuté v biblickom texte z 2. knihy Kráľov 4,1-7 odzrkadľovali udalosti, ktoré zažívali v roku 2021 v cirkevnom zbore Senica - Čáčov. Takto to vnímala a prežitý rok priblížila domáca sestra farárka. Spomenutý text totiž hovorí o žene vdove, ktorá zostala so svojimi synmi bez mužovej pomoci, ochrany, a to s dlhmi. Veriteľ prišiel odviesť synov do otroctva. Vonkajší stav nášho majetku totiž nezaručuje, že nebudeme dedičmi hriechov, dlhov. Takáto smutná udalosť býva trpkou skutočnosťou aj v našich rodinách. Niekedy si myslíme, že je všetko na poriadku, máme prácu, rodinu, žijeme si šťastne a spokojne a ani si pritom neuvedomujeme, ako nás život bez úprimného spoločenstva s Pánom Ježišom obral o naše deti, ktoré sú otrokmi mnohých závislostí. S hrôzou pozorujeme, ako sa nám ľudia nevrátili do cirkevných zborov, do spoločenstva Božieho ľudu. Sami vnímame, že ani naše rodiny nezažívajú pokoj, radosť a plnosť šťastia z Božej prítomnosti, pretože odvrátili svoj zrak od Božej otcovskej starostlivosti a boja sa, čo bude. Spomínaná vdova vo svojom rozpoložení nerezignovala, svoju nádej vložila na Pána Boha. Doma mala len krčah oleja. Prostredníctvom proroka Elizea dostala úlohu ísť si vypýtať zvonku od susedov nádoby, a to nemálo prázdnych nádob a mala ich naplňať olejom. Pán Boh si nás ako hlinené nádoby chce používať ako vzácne sväté nádoby, ktoré sú plné jeho Svätého Ducha, Jeho lásky, dobroty a milosti. Sme ochotní aj my ísť k našim susedom, priateľom a známym, veď aj oni sú nádobami rovnako ako aj my a získavať si ich ako oná žena? Nemusíme sa báť, že by sa Božie požehnanie minulo a neostalo nám. On má svoje požehnanie pre každého a to v plnosti a hojnosti. A plnosť hojnosti zažívali Čáčovania v minulom roku nielen rodinách, ale aj v cirkevnom zbore. Svedčí o tom hojnosť požehnania na vinici Pánovej aj v materiálnej oblasti. Pán Boh sa postaral, aby z toho, čo nebolo, vznikol nadbytok.

V roku 2021 veriaci v Čáčove opäť pocítili, že nie je samozrejmosť, že môžu prichádzať do kostolov na služby Božie. Napriek mnohým obmedzeniam mali služby Božie v chráme alebo boli vysielané prostredníctvom YOU-tube kanálu CZ Senica – Čáčov, či prostredníctvom TV SEN. Služby Božie boli vždy precízne pripravené s kvalitným hudobným doprovodom rôznych hudobných nástrojov. Celkovo vysielali 19-krát a osobne sa stretli 39-krát. Žiaľ niektorí ľudia si úplne odvykli chodiť na SB do kostola. Neznamená to, že úplne prestali mať podiel na spoločnej bohoslužbe. Uspokojili sa s pozeraním SB cez internet a TV.

Počas lockdownov aj ostatné vnútromisijné aktivity realizovali v Čáčove on-line formou, či už išlo o besiedku, vyučovanie konfirmandov, dorastu. A hneď, ako náhle bolo možné sa stretávať, realizovali aktivity aj osobne.

V lete zorganizovali denný detský tábor i konfirmačný tábor. Pre dospelých to boli biblické hodiny, nácviky spevokolu, návštevy a pastorálna starostlivosť, roznášanie kázni ako aj zborový deň. Zborový spevokol „Leterast“ spolu so svojou dirigentkou vstúpil do spolupráce so spevákmi z iných CZ a vytvoril zmiešaný spevokol „Pod Brančom“, ktorý vystupoval na spomienkových službách Božích na Branči.

Zo seniorálnych podujatí veriaci s vďačnosťou prijali a pomáhali pri organizovaní seniorálnych podujatí pre konfirmandov a mládež – Iskejpy kluby, ako aj na modlitebných stretnutiach MYS, ktoré sa v zbore konali. Sestra farárka zároveň so zápalom pamätala na pastorálnu starostlivosť vo všetkých troch domovoch dôchodcov.

On-line priestor poskytol tiež možnosti vzdelávania sa. Sestra farárka absolvovala niekoľko školení zameraných na prácu s deťmi aj s dospelými, ani ostatní funkcionári nezaháľali. Zúčastnili sa napr. vzdelávania laikov na Starej Turej.

Napriek zvýšeným výdavkom spôsobených odvodmi do vyšších COJ investovali v zbore do rekonštrukcie kúrenia na fare, a to aj vďaka dotáciám a pôžičke. Majú za sebou množstvo poctivo vykonanej práce. Všetko, čo smeli prežiť a prijať, bola veľká milosť Božia, vďaka ktorej Pán Boh konal medzi nimi svoje zázraky.

CZ Skalica

Prvých 3 a pol mesiaca boli z rozhodnutia vlády zavreté kostoly a zakázané spoločné podujatia nad 6 osôb. Z toho dôvodu sa služby Božie vysielali v Skalickej televízii alebo ich nahradili príhovory domáceho duchovného. Bolo možné sa stretávať na individuálnych spovediach a pri VP v kostole, čoho viacerí – najmä rodiny využili.

Mládežníci sa počas roka stretávali na svojich stretnutiach cez internet, asi 2-krát sa stretli v zborovej sieni. Na spoločných službách Božích sa skalickí veriaci začali stretávať až od 21. apríla, rovnako tak sa obnovili aj iné aktivity, ako náboženstvo, konfirmandi, biblické hodiny a stretnutia žien. Výročný zborový konvent sa uskutočnil v posunutom termíne – až 25. júla. Na konci augusta sa na fare uskutočnil aj denný detský tábor. 29. augusta CZ Skalica zaznamenal milú udalosť – sestra kantorka sa dožila vzácných 90 rokov, pričom v rámci služieb Božích veriaci pre ňu vyprosili Božie požehnanie a poďakovali sa za jej vyše 65-ročnú službu pre cirkevný zbor na rôznych pozíciách. 5. septembra na začiatok školského roka boli požehnané deti a mládež v rámci rodinných služieb Božích. V septembri sa postupne začalo so všetkými tradičnými aktivitami v zbore, ale v obmedzenom množstve, čo sa týkalo účastníkov. 18. 9. sa brat dozorca zúčastnil v Starej Turej stretnutia dozorcov z viacerých seniorátov na spoločnom seminári. 19. 11. zastihla veriacich v Skalici smutná správa – COVID-u podľahol brat farár Martin Vargovčák, ktorý začínal ako kaplán v Skalici. Od 26. 11. boli opäť zrušené všetky spoločné podujatia a služby Božie – vládne nariadenie. Počas adventu však brat zborový farár opäť nahrával príhovory na každú nedeľu. Tieto si bolo možné vypočuť cez internetovú stránku zboru. Štedrovečerné služby Božie kvôli malej kapacite kostola vybavili na trikrát, na každých sa kapacita takmer naplnila. Rovnako po viac služieb Božích mali aj počas sviatkov, ale aj počas bežných nedeľ v roku 2021.

V decembri, nakoľko sa dalo, duchovný vykonal aj viacero pastorálnych návštev, ktoré sa predtým konať nedali alebo nemohli.

CZ Sobotište

Cirkevný zbor Sobotište zažil jeden z najťažších vo svojej existencii. Ľudia zažívali strach s ohrozenia kovidom. Neprestajne prichádzali správy koľko ľudí na pandémie zomrelo. Bytostne sa ich dotýkali úmrtia svojich najbližších a do tohto všetkého prichádzali jedna správa horšia za druhou, že duchovní pastieri v ich cirkevnom zbore, ktorí boli súčasťou ich rodín zápasia s ťažkým priebehom choroby. Rana, s ktorou sa dodnes mnohí nevyrovnali, bola smrť ich duchovného pastiera brata Rastislava Hvozďaru. Cirkevný zbor bol zahalený smútkom, strácal pôdu pod nohami, a tak bolo nevyhnutné nájsť spôsob, ako spolu komunikovať, ako pustiť svetlo Božej lásky do srdca naplnených smútkom, ako otvárať nové perspektívy, a to aj napriek lockdownu, keď boli kostoly zatvorené, návštevy nežiadané, ľudské duše opustené.

V marci začal byť zbor administrovaný sestrou farárkou z Čáčova. O pár dní na to začala výučba konfirmandov, náboženstva a besiedky prostredníctvom internetu on-line. Do cirkevného zboru tak postupne prenikala informácia, že na smútok nie sú sami, že pri nich stojí sestra farárka. Členovia cirkevného zboru postupne nachádzali spôsob duchovného občerstvenia prostredníctvom vysielaných služieb Božích aj zo sobotištského chrámu. Rozposlali po cirkevnom zbore napísanú kázeň s oznamami o plánovaných podujatiach. Už počas Veľkej noci mohli členovia cirkevného zboru prijímať Večeru Pánovu v malých skupinkách. Využili prvú príležitosť, kedy bolo možné služby Božie vykonávať a vždy, keď sa dalo, vytvorili priestor pre občerstvenie sa slovom Božím. V cirkevnom zbore okrem sestry farárky Sedláčkovej slúžili dôstojný brat emeritný biskup Július Filo a seniorálny kaplán Ivan Klinko. Vďaka ich službe bývali služby Božie vo filiách Rovensko a Podbranč pravidelne každý mesiac.

Zborové presbyterstvo zasadalo už v polovici marca prostredníctvom internetu. Koncom marca bol založený zborový facebook, ktorý prinášal informácie o aktuálnych podujatiach, povzbudenia, stal sa sprostredkovateľom zborových udalostí. Od prvej možnosti vykonávania služieb Božích 25.4.2021 sa opäť obnovila detská besiedka. V lete zorganizovali veriaci pre deti rozlúčku so školským rokom. Aj jubilejní konfirmandi nabrali odvahu stretnúť sa, a tak už v júli bola zorganizovaná zlatá konfirmácia.

Veľkú pozornosť venovali v zbore deťom, mládeži, konfirmandom, ktorí mali potvrdiť krstné sľuby. 19.6.2021 sobotištská mládež zorganizovala vo svojom domácom zbore seniorálne stretnutie mládeže Iskejpy, v auguste CZ Sobotište pripravil tábor pre konfirmandov v Matejkovej, na jeseň sa konfirmandi zúčastnili seniorálnej konfirmandovky v Prameni na Súši a ďalšieho Iskejpu v Brezovej pod Bradlom. Mládežnícky spevokol SMS – ky nemal veľa možností na nacvičovanie, ale ani oni nezaháľali a vždy, keď sa dalo, nacvičovali a slúžili. Mládež sa stretávala počas roka prezenčnou formou ako aj on-line. Od septembra sa začal stretávať dorast, bol založený detský spevácky zbor „Sobotištští chrumkáči“.

S dospelými boli organizované misijné služby Božie na Branči, v októbri posedenie starších členov zboru pri slove Božom a sviatosti Večere Pánovej. Veriaci v Sobotišti zorganizovali modlitebné

spoločenstvo MYS. Prijímali aj ďalších hostí, keď k nim prišli veriaci z cirkevného zboru Záriečie, ako aj duchovní z Hontianskeho seniorátu. Nezabudli ani na dobročinnosť a urobili zbierku pre priateľov postihnutých povodňou na Morave. Predpokladali obmedzenia v navštevovaní chrámov počas Vianočných sviatkov, a tak nahrali služby Božie, ktoré boli vysielané prostredníctvom TV SEN, YOU TUBE kanála a facebooku.

Členovia cirkevného zboru nezaostávali ani v štedrosti s ohľadom na materiálne veci, keď sa pochtivo zbierali na opravu strechy chrámu. Aby sa majstri mohli pustiť do rekonštrukcie krovu, pomohli im aj dotácie z obecných úradov a z MKSR.

Členovia cirkevného zboru počas celého roka sa ukázkovo, pochtivo, starali o údržbu pozemkov, záhrad, fary, kostolov vo filiách aj matkocirkvi. Na fare investovali do kompletnej výmeny elektrických rozvodov, vymaľovali faru a pripravili pre nového Božieho služobníka.

Všetka táto práca na duchovnom poli aj na majetku cirkevného zboru bola vykonaná vďaka Božiemu vedeniu, ktorý do vedúcich pozícií v cirkevnom zbore postavil charakterných, pracovitých a bohabojných služobníkov, ktorí milujú Pána Ježiša a z úprimného srdca mu s nadšením slúžia v jednote a láske.

Rok 2021 bol pre cirkevný zbor ťažký. Bolo mu odňaté veľa a pridané ešte viac. Nech znie nášmu trojjedinému Pánu Bohu za všetko vďaka a chvála.

Cirkevný zbor ECAV Sobotište Vás chystá teraz služby Božie v rámci festivalu Myjavských folklórnych slávností. Pozýva aj na služby Božie na Branči 5.7. a spolu s detským speváckym zborom Sobotišťskí Chrumkáči pripravujú aj MY FEST v Myjave 3.7.2022.

CZ Turá Lúka

Cirkev je Božia stavba, ktorá musí rásť aj napriek nepriajným okolnostiam života a akýchkoľvek ľudských rozmerov. Tak to vnímali v CZ Turá Lúka aj v roku 2021, v roku pandemickom, ako aj v roku, ktorý podľa sčítania obyvateľov naznačil úbytky veriacych, ale aj v roku nestabilnej spoločnosti. Napriek tomu, aj tento nie celkom ľahký rok, bol daný, aby veriaci budovali Boží dom a rodinu Božích detí. Podľa podobenstva o múdrom a bláznivom mužovi máme pred sebou človeka, ktorý počúva Božie slovo a plní ho, alebo je naša stavba na piesku ohrozená a naše dielo vyjde navniivoč. Cirkevný zbor v čase zatvorených kostolov vnímal príležitosť na komunikáciu s ľuďmi prostredníctvom sociálnych sietí a on-line sveta. To sa dialo vďaka Myjavskej televízii pri nahrávaní príhovorov, potom v pôstnej dobe cez on-line biblickú hodinu, ku ktorej mladší členovia rodiny pozvali aj svojich starých rodičov. V tomto online priestore sa dalo fungovať aj na detskej besiedke. Na základnej škole v Turej Lúke sa hľadala možnosť, ako deti vyučovať náboženstvo aj v čase, kedy sa nemohli zmiešavať ročníky. Ukázalo sa, že dobrá vôľa ľudí je cesta k mnohým možnostiam. Uvoľnenie opatrení v lete otvorilo Túrolúčanom cestu k organizovaniu letného denného tábora, ktorý si so 40 deťmi skutočne po celom obtiažnom roku doslova užili. Začiatkom leta sa konala confirmácia 10 detí a cirkevníci mohli byť účastní aj tradičného Dožinkového podujatia s nedeľňajším programom, ktorý v chráme umocnila FS Kýčer ako FS z Brezovej pod Bradlom. Pri 228. výročí Pamiatky posvätenia chrámu mali v zbore v rámci služieb Božích zaujímavé hudobné vystúpenie vážnej hudby s husľami a violou v podaní Karla Ploceka a Víta Coufala. Na Pamiatku zosnulých sa služby Božie konali na cintoríne, kde si zároveň pripomenuli 130 rokov od úmrtia ev. farára, seniora Karola Ľudovíta Semiana, a 160 rokov od narodenia ev. farára Mojmíra Ľudovíta Semiana, obecného kronikára. 17. septembra vo večerných hodinách sa v túrolúckom chráme konal saxofónový koncert „Adam Horváth a Hity Popu“.

CZ nemal odvahu v minulom roku sa púšťať do organizovania spoločných zborových zájazdov a ani do mnohých iných tradičných podujatí, ktoré na jeseň opäť znemožnila pandémia. Keďže sa advent vyvíjal veľmi neisto a predpokladalo sa, že na Štedrý večer veriaci budú pravdepodobne doma, pripravil zbor pre deti okolo kostola vianočný chodník do Betlehema. Bolo to 10 zastávok, kde si deti pomocou aplikácie v mobilnom telefóne mohli prečítať vianočnú cestu narodenia Pána Ježiša. Štedrovečerné služby Božie sa na Turej Lúke už druhý rok nekonali, ale nechali kostol otvorený pre modlitbu v malom rodinnom zoskupení. Predsa v malých skupinkách boli Túrolúčania odhodlaní zanechať „koronovú pečať“ na budovaní spoločných priestorov v bývalej cirkevnej škole, ktorú si práve na sklonku roku 2021 spoločnými brigádnickými silami zrekonštruovali (s novou podlahou, novou kuchyňou, vymaľovaním priestorov) a napokon odovzdali s Božím slovom a modlitbou do užívania. Kiež sa Pán Boh prizná k tomuto skromnému budovaniu, lebo hoci ľudia zasadili, poliali, či stavali, ale len Boh dal vzrast.

CZ Vrbovce

V čase, keď sa z dôvodov pandémie počas minulého roka nesmeli vykonávať služby Božie i ostatné zborové podujatia, sa život cirkevného zboru vo Vrbovciach musel obmedziť len na domáce resp. rodinné pobožnosti. Veľmi dôležitú a naliehavú misijnú úlohu hlavne v tom období konala zborová facebooková stránka (www.facebook.com/VrbovceZbor), ktorá už funguje desať rokov a ktorá si získala už 1.700 sledovateľov, medzi nimi aj viacerých neveriacich. Sociálne siete Vrbovčanom a Chvojničiarom poslúžili aj ako vzácny zdroj informácií, ktoré takým spôsobom mohli byť ľuďom rýchlo tlmočené. Prostredníctvom nich v cirkevnom zbore boli pravidelne zverejňované aj bohoslužby resp. povzbudivé príhovory z iných cirkevných zborov alebo boli dané odkazy na videá z nejakej zaujímavej udalosti či bohoslužobného podujatia.

Aj práca s deťmi, dorastom i mládežou bola v niektorých mesiacoch roku minulého značne ochromená, oproti predchádzajúcemu roku však trochu oživila. Aj keď sa nekonal v zbore denný detský tábor, predsa sa v Kováčovej stihli zorganizovať 3 letné turnusy, a to detský, dorastový a rodinný tábor. Keďže boli obmedzené aj seniorátne podujatia pre deti, dorast a mládež, bolo len málo príležitostí s deťmi či mladými niekam vycestovať. Ale aspoň dorast sa zúčastnil dvoch seniorátnych stretnutí mládeže, a to v Sobotišti a na Brezovej.

Vo Vrbovciach už druhý rok chýbalo aj tradičné misijné podujatie, ktoré sa každým rokom v zbore konáva na námestí, a to požehnanie motocyklistov z príležitosti otvorenia novej motosezóny na známej Štefánikovej jazde plánovanej v druhú májovú sobotu. Predsa však sa v ten deň symbolicky pri vrbovčianskom kostole stretli aspoň zástupcovia motorkárskych klubov z niektorých obcí a miest. Tohto roku, ak sa pandemická situácia nezhorší, malo by sa už tradičné požehnanie na námestí konať (v sobotu 14. mája).

Výnimočnou nedeľou bola vo Vrbovciach 11. po Sv. Trojici, kedy domáci cirkevníci na službách Božích privítali plný autobus veriacich z cirkevného zboru Záriečie z Púchovskej doliny na čele s ich bratom farárom Miroslavom Eštokom, ktorý na službách Božích aj kázal. Tri týždne predtým (8. po Sv. Trojici) mali Vrbovčania tiež peknú a požehnanú nedeľu, kedy bol v rámci služieb Božích pokrstený malý Teodor Halabrin. Vtedy na službách Božích slovo Božie zvestovala sestra konseniorka Ivetka Vachulová. Aj nedeľa z príležitosti Začiatku školského roka (14. nedeľa po Sv. Trojici), kedy na služby Božie chodí tradične najviac detí a mládeže, bola v minulom roku vzácnym sviatkom. Počas roka okrem brata emeritného generálneho biskupa Júliusa Fila, ktorý vo Vrbovciach vždy ochotne a bez nároku na odmenu poslúžil, mali Vrbovčania v zbore aj kaplána Myjavského seniorátu brata Ivana Klinka zo Srbska, ktorý tiež viackrát na službách Božích zvestoval slovo Božie.

Slávnosť confirmácie vo Vrbovciach uplynulý rok nebola, kvôli značnému výpadku výučby bola so súhlasom žiakov i rodičov odložená o rok neskôr. Takýto posun čaká katechumenov v zbore pravdepodobne ešte ďalšie 2-3 roky, keď budú confirmovaní nie vo svojich 14, ale 15 rokoch, čo má aj jednu výhodu, že za ten rok viac vyzrejú. Naproti tomu bolo v zbore veľa krstov, keďže si kvôli ťažkej pandemickej dobe niektoré rodiny ešte v roku predchádzajúcom odložili krst na neskôr čakajúc na uvoľnenie opatrení a na zdravšie časy, ktoré potom predsa prišli počas minulého leta. Vtedy bolo behom 3 mesiacov v zbore pokrstených takmer 30 detí. To je len jeden z dôkazov, že aj napriek ďalšiemu ťažkému roku sa Pán Boh o zbor milostivo staral.

Pán Boh našim cirkevným zborom v Myjavskom senioráte aj napriek pandemickým obmedzeniam dovolil aj v minulom roku mnoho. Aj keď sme boli v našich vzájomných stretaniach v mnohom limitovaní a od seba fyzicky vzdialení, predsa sme cítili, že sme si navzájom blízki a spojení láskou Pána Ježiša. Nech nás táto Jeho láska aj naďalej premáha, motivuje a ako verných vyznávačov s mocným svedectvom o radostnej zvesti Evanjelia smelo posiela za ostatnými ľuďmi! Nech sme aj naďalej Jeho vzácnymi nástrojmi pri hľadaní a záchrane Jeho stratených ovečiek!

Spoločné podujatia MYS v roku 2021

Takmer všetky podujatia nášho MYS boli aj počas minulého roka poznačené opatreniami proti ochoreniu COVID 19. Niektoré podujatia boli zrušené, iné sa vôbec nenaplánovali a iné sa uskutočnili v obmedzenom režime. No i napriek tomu sa nám podarilo zrealizovať niekoľko plánovaných podujatí čo pozorne sledovala a aj zapisovala sestra predsedníčka Výboru misie MYS. Z jej výročnej správy sme vybrali to najdôležitejšie:

Deti, detské besiedky

Práca detských besiedok prebiehala v rámci cirkevných zborov seniorátu a na detských táboroch. V lete sa uvoľnili opatrenia a tak sa v niektorých cirkevných zboroch konali denné detské tábory. Pár detí sa z nášho seniorátu sa zúčastnilo celoslovenského detského tábora v Kováčovej pri Zvolene. V roku 2021 sa seniorálne stretnutie detských besiedok neuskutočnilo ani seniorálny tábor detských besiedkarov. Niektoré deti však náš MYS reprezentovali na celoslovenských podujatiach ako sú dole spomenutá Dávidova harfa a Biblická olympiáda.

A. Mládež, konfirmandi

V našom senioráte je práca s mládežou koordinovaná vedúcim mládeže bratom Michalom Kovárom, koordinátorom OC SEM Myjava. Z jeho správy za rok 2021 vyberáme nasledovné:

1. Všeobecná charakteristika práce v OC SEM Myjava

OC SEM Myjava pôsobí v oblasti Myjavského seniorátu Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. Tu pripravuje pravidelné a jednorázové aktivity pre dorast a mládež v oblasti. Primárnym cieľom týchto aktivít je ponúknuť im interakciu s Ježišom Kristom, viesť mladých ľudí ku kresťanským hodnotám a povzbudzovať ich k prijatiu zodpovednosti za komunitu, v ktorej žijú. Tieto ciele sa snaží OC SEM Myjava naplňovať na stretnutiach klubu pre dorast a mládež, klub iSkejp 412, na stretnutiach základných kolektívov, na kresťanskom multi-žánrovom festivale MY FEST a na víkendovom stretnutí pre mladých ľudí, ktorí sa pripravujú na Konfirmáciu.

2. Pracovníci v OC SEM Myjava

V roku 2021 boli v príprave a samotnej realizácii aktivít najviac zapojení títo dobrovoľníci: Michal Kovár, Iveta Kovárová, Erik Michalička, Zuzana Durcová ml., Ján Sadloň, Patrícia Sadloňová, Andrea Jankovýchová, Adam Žák, Tomáš Tomka, Marek Tomka, Daniela Tomková, Kristína Horňáková, Adriána Kulíšková.

3. Podujatia v OC SEM Myjava

3.1 Súhrn aktivít v roku 2021

V rámci OC SEM Myjava sme v roku 2021 organizovali štyri pravidelné a dve jednorázové aktivity. V nasledujúcej tabuľke uvádzame všetky aktivity. Uvedené počty účastníkov sú zaznamenané na základe prezenčných listín z podujatí. Aktivity pri ktorých nie je uvedený počet účastníkov, boli v online priestore.

OC SEM MYJAVA							
Názov podujatia	Termín	Účasť	0-14	15-19	20-25	26-30	31+
Vo vzťahu	15.05.2021	39	-	-	-	-	-
Máš masku?	19.06.2021	44	9	8	10	6	11
MY FEST	17.07.2021	235	62	16	23	25	109
Klub iSkejp412	10.09.2021	35	20	6	2	1	6
KONFIvíkend021	1.- 3.10.2021	25	14	3	1	0	7
VIANOCE INAK	17.12.2021	21	-	-	-	-	-

3.2 Stručný popis aktivít v roku 2021

Termíny stretnutí a témy:

15. 5. 2021 Vo vzťahu (online)

19. 6. 2021 Máš masku?

10.09. 2021 Klub iSkejp412

17. 12. 2021 VIANOCE INAK (online)

Jednorázové aktivity:

Zámerom jednorázových aktivít je vzájomné prehlbenie vzťahov návštevníkov pravidelných aktivít a vytvorenie priestoru pre širšie prepojenie komunity. Primárnym cieľom týchto aktivít je ponúknuť im interakciu s Ježišom Kristom, viesť mladých ľudí ku kresťanským hodnotám, a povzbudzovať ich k prijatiu zodpovednosti za komunitu, v ktorej žijú. Tieto ciele sa snažíme naplňať pomocou jednorázových aktivít ako je MY FEST a KONFIvíkend.

MY FEST

Termín: 17. 7. 2021

Miesto: Myjava - areál Trnovce

Popis: MY FEST je jednodňový, multi žánrový kresťanský festival. Cieľom festivalu je vytvoriť priestor pre budovanie medziľudských vzťahov v rodinách, medzi priateľmi a zrozumiteľným spôsobom im komunikovať kresťanské hodnoty. Na festivale sme sa prostredníctvom dobrej hudby, Božieho slova a detského programu chceli priblížiť ku každej generácii. Na treťom ročníku festivalu MY FEST sa zúčastnilo 235 ľudí.

KONFIvíkend021

Termín: 1.- 3. 10. 2021

Miesto: Misijné stredisko PRAMENĽ, Sús

Popis: Víkendového stretnutia určeného primárne pre mladých ľudí, ktorí sa pripravujú na Konfirmáciu sa zúčastnilo 25 ľudí. V piatok, sobotu a nedeľu bol program rozdelený do jednotlivých blokov, v rámci ktorých boli pripravené rôzne súťaže, biblické témy, svedectvá a spev kresťanských piesní.

4. Špecifické projekty v OC SEM Myjava

Špecifickým projektom oblasti Myjava je jedna z našich jednorázových aktivít, multi žánrový kresťanský festival MY FEST. Rok 2021 bol už tretím rokom od jeho vzniku. MY FEST bol pripravený v spolupráci s viacerými kresťanskými denomináciami z oblasti. Festival sa tak prirodzene stal nástrojom pre sieťovanie kresťanov z oblasti. Vďaka tomuto projektu vznikajú v oblasti nové priateľstvá a spolupráca naprieč kresťanskými denomináciami. Spoločne sa hľadá spôsob, ako čo najefektívnejšie, najzrozumiteľnejšie a najrelevantnejšie šíriť Evanjelium v našej oblasti.

5. Zhodnotenie práce v OC SEM Myjava

Príprava aktivít v rámci OC SEM Myjava bola aj v roku 2021 ovplyvnená pokračovaním pandemickej situácie na Slovensku.

V roku 2021 boli zrealizované štyri pravidelné aktivity - kluby iSKejp412 a dve jednorázové aktivity - KONFIvíkend021 a MY FEST. Na príprave a samotnej realizácii aktivít sa podieľalo približne 20 dobrovoľníkov. Prípravný tím sa stretával vždy podľa aktuálnej potreby.

V rámci jednorázových aktivít sme sa v roku 2021 opäť stali oficiálnym spoluorganizátorom kresťanského multi žánrového festivalu MY FEST. Naopak práve kvôli pandemickej situácii sa nám nepodarilo nadviazať na minuloročný preventívny program. V oblasti sa už ďalej nebudeme aktívne zúčastňovať na jeho príprave. Preventívny program na školách by mal od roku 2022 v rámci SEM fungovať ako samostatný projekt.

Skúsenosti, ktoré sme nadobudli počas priprav on-line aktivít v roku 2020 sme v roku 2021 pomerne dobre zhodnotili. V rámci oblasti sa nám podarilo natočiť viacero piesní, ktoré sme využili na vyplnenie sociálnych sietí oblasti a počas priebehu on-line aktivít. Budovaniu prípravného tímu prospelo online školenie pre pracovníkov s mládežou, ktorého sa zúčastnili 5 dobrovoľníci z oblasti. V porovnaní s minulým rokom, v on-line priestore aktívne fungovalo viac základných kolektívov. Zvýšenie kvality pripravovaných aktivít by mohlo nastať po skoršom začatí ich samotných priprav. Práve to je našou slabou stránkou.

Výzvou pre rok 2022 bude vytrvať vo flexibilita a rýchlo reagovať na zmeny proti pandemickej situácii a zabezpečiť, tak priebeh aktivít v oblasti. Ďalšou výzvou bude vytrvať a efektívnejšie pracovať na budovaní tímu dobrovoľníkov, ktorí v dostatočnom predstihu začnú s prípravou aktivít.

Ďakujeme Pánu Bohu za možnosť pôsobiť medzi dorastom a mládežou v oblasti Myjava i v roku 2021. Je to práve On, ktorý nás motivuje a uschopňuje pripravovať aktivity v tejto oblasti. Ďakujeme i predsedníctvu Myjavského seniorátu ECAV, farárom a farrámkam z cirkevných zborov ako i všetkým podporovateľom práce s dorastom a mládežou v OC SEM Myjava!

1. Pravidelné aktivity s dorastom a mládežou:

Naším cieľom je v rámci oblasti Myjava vytvárať priestor pre zmysluplné trávenie voľného času, kde si v chránenom prostredí budú môcť prostredníctvom vzájomnej interakcie mladí ľudia rozvíjať verbálnu i neverbálnu komunikáciu. Cieľom týchto aktivít je ponúknuť im interakciu s Ježišom Kristom, viesť mladých ľudí ku kresťanským hodnotám, a povzbudzovať ich k prijatiu zodpovednosti za komunitu, v ktorej žijú. Tieto ciele sa snažíme naplňať pomocou pravidelných aktivít, na stretnutiach klubu iSkejp412 a na stretnutiach jednotlivých základných kolektívov v rámci oblasti.

Iskejp klub v Sobotišti

Pre pandémiu bola väčšina seniorálnych podujatí MYS pre mládež zrušená, niektoré sa konali online. Ale 19.6.2021 sa seniorálne stretnutie mládeže uskutočnilo v Sobotišti. Potešujúce bolo, že sa ho zúčastnili aj dorastenci pripravujúci sa na konfirmáciu. Premýšľali nad tým ako často sa na niečo hráme, niekoho napodobňujeme. Témou stretnutia bolo: „Máš masku?“

Iskejp klub v Brezovej pod Bradlom

Konal sa dňa 10.9.2021 Aj tam sa ho zúčastnili mnohí konfirmandi zo zborov MYS. Stretnutie bolo obohacujúce. Zaznelo tam svedectvo mladého človeka z Nových Zámkov, ktorý prišiel o rodičov, bol predaný, zneužívaný na nútené práce, stal sa závislým a ktorý zároveň vyznával, ako sa mu Pán Boh dával nájsť, vyslobodzoval ho, uzdravil a požehnáva ho.

Seniorálny dorastový tábor v Kováčovej:

Letného tábora v Kováčovej (1.-6.8. 2021) sa zúčastnilo 35 dorastencov. Biblické témy boli zamerané na List apoštola Jakuba. Pre pandemickú situáciu prišiel len polovičný počet účastníkov. Okrem aktivít na chate sme podnikli aj výlet do Kremnice a dvakrát navštívili aquapark.

2. Duchovná pieseň, Dávidova harfa

V roku 2021 sme v Myjavskom senioráte vyhlásili súťaž Dávidová harfa. Súčasťou tohto podujatia je prezentácia a súťaž v speve duchovnej piesne, v hre na hudobný nástroj a v recitácii. Pre nízku účasť sa seniorálneho kola nik nezúčastnil. Dve dievčatá postúpili na celoslovenské kolo recitátorov A. Sládkoviča do Banskej Bystrice, kde sa umiestnili na 1. mieste v kategórii mladší žiaci a v 2. kat. síce nezískali žiadne umiestnenie, ale patrili medzi najlepších.

3. Biblická olympiáda

Biblická olympiáda bola v roku 2021 bez koordinátora. Seniorálneho kola sa zúčastnili deti len z jednej ZŠ na Myjave. Deti na súťaž pripravila učiteľka sestra Danka Naďová, ktorá sa zúčastnila s víťaznou žiačkou aj celoslovenského kola.

4. Ženy – Sestra konseniorka Iveta Vachulová sa pre pracovnú vytáženosť a administrovanie Myjavského cirkevného zboru v roku 2021 vzdala pozície koordinátora SEŽ MYS. Z laických pracovníkov sa podujatí za MYS zúčastňovala sestra Ľubica Stehlíková z CZ Skalica a ďalšia sestra z Myjavy, za čo im srdečne ďakujeme. Seniorálne stretnutie SEŽ sa v roku 2021 neuskutočnilo.

Práca žien sa konala v cirkevných zboroch len sporadicky. Napriek pandemickým opatreniam sa v cirkevnom zbore Brezová pod Bradlom ženy zišli v minulom roku 4x.

5. Modlitebné spoločenstvo

Modlitebné stretnutia MYS v dôsledku zlej pandemickej situácie sme mnohé zrušili. Uskutočnili sa len v Čáčove, Kostolnom a v Sobotišti. Vždy išlo o srdečné stretnutia ľudí, ktorí s láskou prichádzali do cirkevného zboru aby boli povzbudením a nechali sa povzbudiť v spoločenstve nad

Božím slovom a spoločnými modlitbami. Prednášané boli modlitby za cirkevné zbory, seniorát, celú cirkev... Vyznávali sa hriechy a prosilo sa o Božiu milosť, bez ktorej je všetka snaha márna. Slovom Božím na MOS MYS slúžila sestra farárka Lenka Sedláčková. Po skončení modlitebného bloku bol vždy čas na spoločné zdieľanie sa a rozhovory. Súčasťou modlitebného spoločenstva bolo posedenie pri rozhovoroch a pri občerstvení. Ďakujeme cirkevným zborom za prijatie!

6. Spevokoly, stretnutie kantorov a dirigentov a ples MYS

Tieto podujatia sa v MYS v roku 2021 neuskutočnili z pandemických dôvodov.

7. Služby Božie na Branči

Tradične 5. júla sa konali spomienkové služby Božie na Branči s maximálnou povolenou kapacitou 500 ľudí. Hlavným organizátorom bol CZ Sobotište v spolupráci s MYS a ZD ECAV. Pán starosta Podbranča zabezpečil vykosenie areálu. Ozvučenie a pódium zabezpečil brat Dušan Maršala. Organizačné veci zabezpečovali presbyteri CZ. Slávnostným kazateľom bol brat biskup ZD Ján Hroboň. Zabezpečené bolo aj občerstvenie, koláče a zákusky. Na hrade sa dal zakúpiť obed aj nápoje. V programe vystúpili zmiešaný spevácky zbor spod Branča, ktorý vznikol a nacvičoval k tejto príležitosti, Sobotišké SMS – ky, básňou poslúžila pani učiteľka Anna Chalupová, hudobný doprovod zabezpečoval brat kantor Branislav Rybníkar spolu s hudobnou skupinou Rozlet z CZ Senica – Čáčov. Pre deti bol pripravený detský program. Služby Božie boli podnetné, svieže. Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na ich organizovaní a realizácii!

Situácia ťažkej pandemickej doby nás v uplynulom roku dôkladne preverila a ukázala, ako dokážeme pracovať v nových podmienkach a koľko máme chuti a odvahy hľadať nové spôsoby služby pri budovaní kráľovstva Božieho tu na zemi. Som rád, že Pán Ježiš sa aj v minulom roku k nám v senioráte aj napriek našim slabostiam a nedostatkom priznával a verím, že nám pomôže aj v budúcnosti byť Jeho vernými poslami a odhodlane pracovať na záchrane Jeho stratených ovečiek.

Ďakujem všetkým, ktorí poslúžili v senioráte počas ťažkého roka akoukoľvek službou, ktorí sa ochotne zapájali do prípravy on-line podujatí ako aj do možných vnútro-misijných akcií a ich aj dôstojne zorganizovali!

Záver

Bratia a sestry! Aj keď nás veľa vecí v zboroch trápi, nezúfajme, nestrácajme nádej, aj pre všetko toto má Pán Ježiš cestu, východisko, len k tomu On potrebuje nás, naše čisté a úprimné svedectvo. Nepoľavujme, ba buďme ešte viac vernejší a oddanejší a On pomôže, požehná a pridá nové radosti. Hovorme ešte viac svojim životom, svojim chovaním, a to nielen svojou láskou, službou v cirkevnom zbore, ale aj poctivosťou a pravdivosťou v našich vzťahoch, aby ľudia, vidiac naše správanie, boli sami nadchnutí a pozvaní k nasledovaniu Pána Ježiša. Tak, ako to bolo pri prvom kresťanskom cirk. zbore v Jeruzaleme a prvých kresťanoch, ktorí boli pod príslym dohľadom Židov a pohanov, ale ktorí obstáli, keď iní o nich a ich spoločenstve hovorili: „*Pozrite, ako sa milujú...*“, „...*a Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.* (Sk 2). Ďakujeme všetkým vám, sestry a bratia, ktorí ste v tomto doteraz vzorom a motiváciou pre ostatných! Ďakujeme, vám, ktorí sa za Pána Ježiša nehanbíte a vyznávate Ho všade, kde môžete, keď aj len v tichosti, napr. svojou nenápadnou a nezištnou službou starým, chorým a opusteným. Ďakujeme vám, ktorí milujete svoje chrámy, ktorí ste prijali zodpovedné úlohy a poverenia priamo vo svojich cirk. zboroch a svojou obetavosťou a ochotou nadchýnate iných, či je to služba dozorcovi, kurátorovi, presbyterovi, kantorovi, spevákovi, zvonár, kostolníka, upratovača, zapisovateľa, pokladníka, účtovníka, kronikára, vedúceho mládeže či pracovníka s deťmi, alebo len bežného člena zboru, ktorý sa za Pána Ježiša nehanbí. Vďaka aj vám, ktorí na pôde nášho seniorátu ochotne a radi slúžite daromi, ktoré ste dostali, či už ste funkcionári, seniorálni presbyteri, členovia výborov alebo aj verní modlitebníci, ktorí sa za naše zbory, seniorát i našu cirkev pravidelne k Pánu Bohu prihovárate. Určite je veľká radosť aj v nebi zo všetkých, ktorí sú svojou pokorou, skromnou povahou, slúžiacou láskou a jednoduchým úprimným vzťahom k Pánovi

Ježišovi mocným svedectvom pre iných a ktorí zároveň motivujú a učia druhých, ako vyznávať a svedčiť. Nech sa všetci tešíme z ovocia takejto služby Evanjelia a nech aj naďalej do celého nášho okolia s apoštolom Pavlom úprimne znie: „*Ved' ja sa nehanbím za evanjelium Kristovo, lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriacemu.*“ Takémuto vyznaniu Pán Ježiš dáva aj svoje zasľúbenie: „*Kto mňa vyzná pre ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach. Kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach...*“ (Mt 10, 32)

A m e n !

Modlitba

Milý Pane Bože, oslavujeme Ťa za všetky dary milosti a lásky, ktoré denne dávaš nám nehodným hriešnym ľuďom, našej cirkvi i nášmu národu. Aj tohto roku Ti chceme zvlášť poďakovať za veľký dar, ktorým je naše spoločenstvo bratov a sestier. Ďakujeme Ti, že po mnohých skúškach, ktoré nám spôsobila rozsiahla epidémia, keď sme boli obmedzení vo vzájomnom stretávaní, si ho môžeme znovu vychutnávať a tým aj ešte viac oceniť a vážiť. Prosíme Ťa, chráň nám ho aj naďalej a nedovoľ, aby sme si ho sami ničili. Pomáhaj nám zodpovednejšie zápasiť za našu vieru, za naše rodiny, manželstvá, cirkevné zbory, Tvoju drahú cirkev. Cítíme, že nám mnoho chýba, že sme nehodní svedkovia Tvojej pravdy, že svojim častým zlyhaním zatemňujeme to najvzácnejšie poslanstvo, ktoré si nám zveril. Prichádzame pokorne pred Tvoju tvár, vyznávame naše slabosti a hriechy, hľadáme Tvoju milosť a voláme: Zmiluj sa nad nami, Pane, naprav a obnov nás! Posväť, prosíme, naše srdcia, daj, aby zostali pokorné a nadovšetko Tebe verné, aby ovocie nášho života mohlo byť ďaleko viditeľné a stalo sa mocným svedectvom a radostným vyznaním o Tebe a Tvojej láske. Nech náš život, naše slová, skutky a zmýšľanie sa denno-denne stávajú tým najzreteľnejším pozvaním iných na cestu za Tebou. Daruj nám viac odvahy svedčiť, rozhlasovať a vstepovať radostné poslanstvo Tvojho Evanjelia do srdiec ľudí okolo nás, pomôž nám, nech je to ešte horlivejšie a intenzívnejšie s oveľa väčšou odvahou, smelosťou a rozhodnosťou, ako sme to robili doteraz. Nech sú naše zbory vzácnymi domovmi, ktoré by duchovnou krásou a čistotou svojho spoločenstva neúnavne mocne oslovovali, pozývali, priťahovali. Ďakujeme Ti, že aj tohtoročným konventom nás chceš k najdôležitejšej úlohe povzbudiť a nám nanovo zdôrazniť, aby sme ešte vernejšie niesli ďalej radostnú zvesť Tvojho Evanjelia. Vzbud' v nás, prosíme, ešte väčšiu túžbu a nové nadšenie pre Tvoje hodnoty, pre Tvoju cirkev. Aj skrze naše svedectvo duchovne prebúdžaj všetkých ospalých. Vieme, že to dokáže len Tvoja veľká moc, a preto Ťa prosíme o oživenie a obrodu našich zborov, celej našej Evanjelickej a. v. cirkvi na Slovensku, nech nič ľudské nestojí v centre nášho života i napredovania, ale jedine Ty a Tvoje slovo nech sú stredom nášho života i snaženia! Nedovoľ, prosíme, aby naša cirkev skrze našu ľahostajnosť a sebeckosť strácala ľudí. Chráň ju od rozličných nástrah diabla, od ďalších napätí, od rozdeľovania. Očisti ju, prosíme, od všetkého, čo nie je v súlade s Tvojou svätou vôľou, a daj aby v nej vládol iba Tvoj Duch!

Daj, nech predovšetkým my duchovní pastieri sme príkladom čistého života a úprimného vzťahu k Tebe. Prosíme Ťa, daruj každému z nás dar Svätého Ducha, aby sme v dnešnej dobe vedeli správne svedčiť a Teba vyznávať. Daj, aby sme dokazovali pravdu Tvojho slova predovšetkým našim životom naplneným láskou a pokorou. Ďakujeme Ti, Pane Bože aj za všetkých verných a vzácných spolupracovníkov v našich cirkevných zboroch: dozorcov, kantorov, spevákov, kurátorov, kostolníkov, účtovníkov, pokladníkov, zapisovateľov, učiteľov náboženstva, učiteľov v nedeľnej škole či v detských besiedkach, pracovníkov s mládežou ale aj za každého ďalšieho, ktorý sa za teba nehanbí a do služby svedectva vkladá svoje srdce. Dávaj im, prosíme, radosť z tejto práce a zosielať Tvoje nebeské požehnanie!

Prosíme za našich bratov biskupov, za dozorcov na úrovni generálnej cirkvi i dištriktov, za tých, ktorým si zveril spravovanie a vedenie cirkvi. Prosíme Ťa, posilňuj ich v práci, daruj im múdrosť a Ducha Svätého, aby v tomto tak ťažkom čase mohli viesť cirkev k jednote, pokoju, napredovaniu a k rozkvetu!

Ďakujeme, drahý Pane, za všetok čas milosti, ktorý si aj v minulom roku doprial našim zborom a nášmu seniorátu. Ďakujeme za slobodu a nové možnosti práce! Daj, aby sme pritom dobre zvládali naše poslanie. Do Tvojej starostlivosti vkladáme aj naše deti, mládež, všetky plánované práce, ale i ľudí

vekom starých, ako aj trpiacich, chorých, opustených. Prosíme aj za našich predstavených v štáte a tých, ktorí v tejto našej krajine začnú o pár dní vládnuť. Daruj im, aby poznávali, čo je dobré, veď ich myšlienky a činy k spravodlivosti a k pokoju.

A nakoniec prosíme, pomáhaj nám, aby sme aj tento konvent prijali ako čas Tvojej milosti. Obnov a požehnaj nás! Vládni nad nami, lebo Ty si naše Svetlo, náš Pokoj, naša Cesta i naša Nádej. Pomôž nám hľadiť v dôvere a oddanosti neustále na Teba a rozumieť Tvojej vôli a nášmu poslaniu. S touto silou a preniknutí Tvojou láskou nám dovoľ vykročiť na cestu nového života v Tvojom mene. Nech je ono skrze naše čisté svedectvo nielen medzi nami ale aj vi svete okolo nás oslávené a zvelebené!

A m e n !

Vladimír Malý v. r.
sen. dozorca

Miroslav Hvožd'ara v. r.
senior MYS ECAV

ŠTATISTIKA cirkevných zborov Myjavského seniorátu ECAV na Slovensku za rok 2021

Cirkevný zbor	Počet duší	Krsty				Konfirmácia				Sobáše				Večera Pánova			Pohreby		
		chl	die	dos	sp	chl	die	dos	sp	ev.	križ.	pož.	sp.	m.	ž.	sp.	m.	ž.	sp.
Brezová pod Br.	1 425	6	5	0	11	10	5	1	16	2	0	0	2	135	266	401	13	8	21
Bukovec	288	3	3	0	6	0	0	3	3	1	0	0	1	34	67	101	4	3	7
Častkov	507	5	2	0	7	4	2	0	6	2	0	0	2	64	115	179	3	2	5
Hlboké	307	2	3	0	5	0	2	0	2	1	1	0	2	11	31	42	4	6	10
Holíč	468	3	1	0	4	0	1	0	1	0	0	0	0	49	145	194	7	9	16
Kostolné	479	1	1	1	3	1	1	1	3	0	1	0	1	71	178	249	5	11	16
Košariská-Priepasné	486	5	4	0	9	5	5	2	12	0	1	1	2	79	105	184	7	5	12
Krajné	1 324	3	4	0	7	8	12	0	20	2	2	0	4	184	281	465	12	21	33
Myjava	3 436	11	15	0	26	0	0	2	2	3	6	2	11	65	175	240	31	44	75
Prietrž	463	1	1	0	2	2	2	1	5	1	2	0	3	35	75	110	8	4	12
Senica	1 233	17	5	1	23	6	5	2	13	0	1	0	1	68	151	219	6	12	18
Senica-Čáčov	280	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	272	132	404	2	4	6
Skalica	766	4	2	0	6	0	0	0	0	1	2	1	4	87	215	302	4	7	11
Sobotište	1 183	2	3	0	5	5	4	1	10	2	0	0	2	178	373	551	9	15	24
Turá Lúka	964	18	8	2	28	4	6	0	10	2	3	0	5	117	323	440	15	12	27
Vrbovce	1 448	23	12	0	35	0	0	0	0	3	5	0	8	114	333	447	15	21	36
SPOLU:	15 057	106	69	4	179	45	45	13	103	20	24	4	48	1 563	2 965	4 528	145	184	329